Publicatieblad
van de Europese Unie

NL
L-serie

2025/1892

26.9.2025

RICHTLIJN (EU) 2025/1892 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 10 september 2025

tot wijziging van Richtlijn 2008/98/EG betreffende afvalstoffen

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 192, lid 1,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ([1]),

Na raadpleging van het Comité van de Regio's,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ([2]),

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De preventie en het beheer van alle soorten afvalstoffen is een cruciaal instrument voor het beschermen van het milieu en de menselijke gezondheid in de Unie. De lidstaten streven ernaar hun programma's voor afvalpreventie en -beheer voortdurend te verbeteren. Daarbij is het van essentieel belang de in Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad ([3]) vastgelegde afvalhiërarchie (de "afvalhiërarchie") strikt toe te passen.

(2) In de Europese Green Deal, zoals uiteengezet in de mededeling van de Commissie van 11 december 2019, en het nieuwe actieplan voor de circulaire economie voor een schoner en concurrerender Europa, zoals uiteengezet in de mededeling van de Commissie van 11 maart 2020, wordt opgeroepen tot versterkte en versnelde actie van de Unie en de lidstaten om de ecologische en sociale duurzaamheid van de textielsector en de levensmiddelensector te waarborgen, aangezien zij behoren tot de sectoren die de meeste hulpbronnen verbruiken en aanzienlijke negatieve externe milieueffecten veroorzaken. Onder meer financieringstekorten en technologische lacunes belemmeren in die sectoren de transitie naar een circulaire economie en decarbonisatie. De levensmiddelensector en de textielsector zijn respectievelijk de meest en de op drie na meest hulpbronnenintensieve sector en zij voldoen niet volledig aan de fundamentele beginselen voor afvalbeheer van de Unie die zijn opgenomen in de afvalhiërarchie, die vereist dat prioriteit wordt gegeven aan afvalpreventie, gevolgd door voorbereiding voor hergebruik, en recycling. Die uitdagingen vragen om systemische oplossingen vanuit een levenscyclusbenadering, met bijzondere aandacht voor levensmiddelen en textielproducten.

(3) Volgens de mededeling van de Commissie van 30 maart 2022 over de EU-strategie voor duurzaam en circulair textiel (de "strategie") moet de huidige lineaire manier waarop textielproducten vaak worden ontworpen, geproduceerd, gebruikt en weggegooid, ingrijpend worden veranderd, waarbij met name de zogeheten "fast fashion" (wegwerpmode) moet worden beperkt. Volgens de visie van de strategie voor 2030 hebben consumenten langer plezier van betaalbaar textiel van hoge kwaliteit. In de strategie wordt benadrukt hoe belangrijk het is producenten verantwoordelijk te stellen voor het afval dat hun producten genereren, en wordt voorgesteld geharmoniseerde regels vast te stellen op Unieniveau voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid voor textiel met eco-modulatie van vergoedingen. De belangrijkste doelstelling van die regels is het creëren van een economie voor inzameling, sortering, hergebruik, voorbereiding voor hergebruik, en recycling van textielproducten, alsook het stimuleren van producenten om hun producten te ontwerpen met inachtneming van de beginselen van circulariteit. Het is daarom de bedoeling dat een aanzienlijk deel van de bijdragen van producenten aan regelingen voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid naar afvalpreventiemaatregelen en voorbereiding voor hergebruik gaat. In de strategie wordt ook gewezen op de noodzaak van versterkte en innovatievere benaderingen van duurzaam beheer van biologische hulpbronnen om te zorgen voor meer circulariteit en nuttige toepassing van levensmiddelenafval en hergebruik van biogebaseerd textiel.

([1]) PB C, C/2024/888, 6.2.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/888/oj.

([2]) Standpunt van het Europees Parlement van 13 maart 2024 (PB C, C/2025/1033, 27.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1033/oj) en standpunt van de Raad in eerste lezing van 23 juni 2025 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad). Standpunt van het Europees Parlement van 9 september 2025 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

([3]) Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen (PB L 312 van 22.11.2008, blz. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/98/oj).

(4) De juiste inzameling van textielproducten zal bijdragen tot een verminderde aanwezigheid van afgedankt synthetisch textiel in het milieu, ook in terrestrische en mariene ecosystemen, omdat dat ervoor zorgt dat textiel wordt hergebruikt en gerecycled en uiteindelijk een nieuw leven krijgt, wat bevorderlijk is voor de circulaire economie.

(5) Rekening houdend met de negatieve gevolgen van voedselverspilling hebben de lidstaten zich ertoe verbonden maatregelen te nemen ter bevordering van de preventie en vermindering van voedselverspilling in overeenstemming met de Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling van de Verenigde Naties, die op 25 september 2015 is aangenomen, en met name streefdoel 12.3 van de duurzameontwikkelingsdoelstellingen (*Sustainable Development Goals* — SDG's) van de VN om tegen 2030 de wereldwijde voedselverspilling in winkels en bij consumenten per capita te halveren en voedselverlies te reduceren in de productie- en bevoorradingsketens, met inbegrip van verliezen na de oogst. Die maatregelen zijn gericht op de preventie en vermindering van voedselverspilling in de primaire productie, de verwerkende en producerende industrie, de detailhandel en de overige distributie van levensmiddelen, in restaurants en cateringdiensten en in huishoudens.

(6) In het kader van de follow-up van de Conferentie over de toekomst van Europa, die liep van april 2021 tot en met mei 2022, heeft de Commissie toegezegd burgerpanels de mogelijkheid te bieden om voorafgaand aan bepaalde belangrijke voorstellen bijeen te komen en aanbevelingen te doen. In dat verband is van december 2022 tot februari 2023 een Europees burgerpanel bijeengeroepen om een lijst van aanbevelingen op te stellen over verdere actie die kan worden genomen om voedselverspilling in de Unie terug te dringen. Aangezien meer dan de helft van het in de Unie geproduceerde levensmiddelenafval afkomstig is van huishoudens, zijn met name de inzichten van burgers op het gebied van de preventie van levensmiddelenafval van belang. In zijn laatste aanbevelingen heeft het Europese burgerpanel over het terugdringen van voedselverspilling drie belangrijke actiegebieden voorgesteld, te weten het versterken van de samenwerking in de voedselwaardeketen, het aanmoedigen van initiatieven van levensmiddelenbedrijven en het ondersteunen van een gedragsverandering bij de consument. De aanbevelingen van het panel zullen het algemene werkprogramma van de Commissie met betrekking tot de preventie van levensmiddelenafval blijven ondersteunen en kunnen als leidraad dienen om de lidstaten te helpen de doelstellingen voor de vermindering van levensmiddelenafval te bereiken.

(7) Bij Richtlijn 2009/31/EG van het Europees Parlement en de Raad ([4]) is Richtlijn 2006/12/EG van het Europees Parlement en de Raad ([5]) gewijzigd door kooldioxide dat wordt afgevangen en getransporteerd met het oog op geologische opslag en dat op grond van de voorschriften van Richtlijn 2009/31/EG geologisch is opgeslagen, uit te sluiten van het toepassingsgebied van Richtlijn 2006/12/EG. Die wijziging is echter niet opgenomen in Richtlijn 2008/98/EG, waarbij Richtlijn 2006/12/EG is ingetrokken. Met het oog op rechtszekerheid wordt die wijziging derhalve bij deze wijzigingsrichtlijn opgenomen in Richtlijn 2008/98/EG.

(8) Richtlijn 2008/98/EG moet definities bevatten voor "producent van textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten", "op de markt aanbieden", "onlineplatform", "fulfilmentdienstverlener", "entiteit van de sociale economie", "consument", "eindgebruiker", "onverkocht consumptiegoed" en "organisatie voor producentenverantwoordelijkheid" in verband met de uitvoering van de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid voor textiel, zodat de reikwijdte van die begrippen en daarmee samenhangende verplichtingen worden verduidelijkt.

(9) Ondanks het groeiende bewustzijn van de negatieve impact en gevolgen van voedselverspilling, de politieke verbintenissen die op Unie- en lidstaatniveau zijn aangegaan en de maatregelen van de Unie naar aanleiding van de mededeling van de Commissie van 2 december 2015 getiteld "Maak de cirkel rond — Een EU-actieplan voor de circulaire economie", neemt de voedselverspilling niet in zodanige mate af dat er sprake kan zijn van aanzienlijke vooruitgang bij het bereiken van SDG-streefdoel 12.3. Om een aanzienlijke bijdrage te leveren aan het bereiken van SDG-streefdoel 12.3 moeten de door de lidstaten te treffen maatregelen worden aangescherpt zodat zij bij het uitvoeren van deze richtlijn en van andere passende maatregelen om de productie van levensmiddelenafval terug te dringen vooruitgang in de richting van dat streefdoel boeken. Daarom worden in deze richtlijn de interventiegebieden uiteengezet waarop de lidstaten voor elk stadium van de voedselvoorzieningsketen maatregelen moeten aanpassen of vaststellen, naargelang het geval.

(10) Met betrekking tot de preventie van levensmiddelenafval hebben de lidstaten tot op zekere hoogte communicatiemateriaal ontwikkeld en campagnes gevoerd gericht op consumenten en exploitanten van levensmiddelenbedrijven. Die acties waren echter vooral gericht op het vergroten van het bewustzijn en niet zozeer op het bevorderen van gedragsverandering. Om het volledige potentieel wat betreft het terugdringen van levensmiddelenafval te verwezenlijken en in de loop van de tijd zeker vooruitgang te boeken, moeten maatregelen op het gebied van gedragsverandering worden ontwikkeld en worden afgestemd op de specifieke situaties en behoeften in de lidstaten, en volledig worden geïntegreerd in de nationale programma's ter preventie van levensmiddelenafval. Het is ook belangrijk rekening te houden met veranderende voedingspatronen, regionale circulaire oplossingen, met inbegrip van publiek-private partnerschappen en betrokkenheid van burgers, en aanpassing aan specifieke regionale behoeften, onder meer in het geval van ultraperifere gebieden en eilanden.

([4]) Richtlijn 2009/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 betreffende de geologische opslag van kooldioxide en tot wijziging van Richtlijn 85/337/EEG van de Raad, de Richtlijnen 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG en 2008/1/EG en Verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 140 van 5.6.2009, blz. 114, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/31/oj).

([5]) Richtlijn 2006/12/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2006 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen (PB L 114 van 27.4.2006, blz. 9, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/12/oj).

(11) In de hele Unie geldt dat de onderhandelingsposities van leveranciers en afnemers van landbouw- en voedselproducten in de voedselvoorzieningsketens nog steeds niet gelijkwaardig zijn. Dat is met name het geval voor landbouwproducten omdat zij nu eenmaal in meer of mindere mate aan bederf onderhevig zijn. De lidstaten moeten daarom alle nodige voorzorgen nemen zodat maatregelen die dienen tot invoering van de in deze richtlijn opgenomen doelstellingen voor de vermindering van levensmiddelenafval, de onderhandelingspositie van leveranciers van landbouwproducten niet verzwakken en geen aanleiding geven tot een toename van de oneerlijke handelspraktijken ten aanzien van die leveranciers die verboden zijn uit hoofde van Richtlijn (EU) 2019/633 van het Europees Parlement en de Raad ([6]).

(12) Het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Europees mechanisme voor paraatheid en respons bij voedselzekerheidscrises hebben de bijdrage van verpakkingen aan de vermindering van de hoeveelheden levensmiddelenafval en de waarborging van de voedselvoorziening en -zekerheid erkend. In dat verband is het daarom passend dat de lidstaten technologische oplossingen die bijdragen tot de preventie van levensmiddelenafval, aanmoedigen en bevorderen, zoals actieve verpakkingen om de houdbaarheid te verlengen of verpakte levensmiddelen in goede of betere staat te houden, in het bijzonder tijdens vervoer en opslag, evenals gebruiksvriendelijke instrumenten die voldoen aan Verordening (EU) nr. 1169/2011 van het Europees Parlement en de Raad ([7]), om aldus te helpen voorkomen dat levensmiddelen die nog veilig zijn voor consumptie, onnodig worden weggegooid.

(13) Gezien hun potentieel om levensmiddelenafval te verminderen, moeten de lidstaten innovatieve en technologische oplossingen ondersteunen waarmee de houdbaarheid van levensmiddelen nauwkeurig wordt aangegeven, de voedselveiligheid wordt gewaarborgd, en, in overeenstemming met Verordening (EU) nr. 1169/2011, informatie wordt verstrekt — met inbegrip van de vermelding van de "datum van minimale houdbaarheid" of de "uiterste consumptiedatum" — op een voor de consument duidelijke en gemakkelijk te begrijpen manier.

(14) Om op korte termijn resultaten te boeken en exploitanten van levensmiddelenbedrijven, consumenten en overheidsinstanties het nodige perspectief op lange termijn te bieden, moeten gekwantificeerde doelstellingen voor de vermindering van de productie van levensmiddelenafval worden vastgesteld die de lidstaten tegen 2030 moeten bereiken.

(15) Gezien de actieve betrokkenheid van de Unie bij de ambitie die met SDG-streefdoel 12.3 wordt nagestreefd, zou de vaststelling van doelstellingen voor de vermindering van levensmiddelenafval die de lidstaten tegen 2030 moeten bereiken naar verwachting een sterke beleidsimpuls om actie te ondernemen moeten bieden en aanzienlijk moeten bijdragen tot de mondiale doelstellingen. Gezien het juridisch bindende karakter van dergelijke doelstellingen moeten zij echter evenredig, haalbaar en uitvoerbaar zijn en moet er rekening worden gehouden met de rol en de capaciteit van de verschillende actoren in de voedselvoorzieningsketen, met name micro- en kleine ondernemingen. Bij de vaststelling van juridisch bindende doelstellingen moet dus een stapsgewijze aanpak worden gevolgd, te beginnen met een lager niveau dan het niveau dat in het kader van de SDG is vastgesteld, om ervoor te zorgen dat de lidstaten op consequente wijze optreden en tastbare vooruitgang boeken in de richting van SDG-streefdoel 12.3.

(16) Vermindering van levensmiddelenafval in de hele voedselvoorzieningsketen levert aanzienlijke positieve milieueffecten op. Om levensmiddelenafval in de productie- en de consumptiefase terug te dringen, zijn verschillende benaderingen en maatregelen nodig en moeten uiteenlopende groepen van belanghebbenden worden betrokken. Daarom moet één doelstelling voor het verminderen van de productie van levensmiddelenafval worden vastgelegd voor de verwerking en productie, en moet een andere doelstelling worden vastgelegd voor de detailhandel en de overige distributie van levensmiddelen, voor restaurants en cateringdiensten en voor huishoudens.

(17) Gezien de onderlinge afhankelijkheid tussen de distributiefase en de consumptiefase in de voedselvoorzieningsketen, met name de invloed van detailhandelpraktijken op het consumentengedrag en de relatie tussen voedselconsumptie thuis en buitenshuis, moet voor die fasen van de voedselvoorzieningsketen één gezamenlijke doelstelling worden vastgesteld. Het vaststellen van afzonderlijke doelstellingen voor elk van die fasen zou voor nodeloze complexiteit zorgen en zou de flexibiliteit van de lidstaten om zich op hun specifieke aandachtsgebieden te concentreren, beperken. Om te voorkomen dat een gezamenlijke doelstelling tot buitensporige lasten voor bepaalde exploitanten leidt, moeten de lidstaten het evenredigheidsbeginsel in acht nemen bij het vaststellen van maatregelen om de gezamenlijke doelstelling te bereiken.

([6]) Richtlijn (EU) 2019/633 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 inzake oneerlijke handelspraktijken in de relaties tussen ondernemingen in de landbouw- en voedselvoorzieningsketen (PB L 111 van 25.4.2019, blz. 59, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/633/oj).

([7]) Verordening (EU) nr. 1169/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende de verstrekking van voedselinformatie aan consumenten, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1924/2006 en (EG) nr. 1925/2006 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 87/250/EEG van de Commissie, Richtlijn 90/496/EEG van de Raad, Richtlijn 1999/10/EG van de Commissie, Richtlijn 2000/13/EG van het Europees Parlement en de Raad, Richtlijnen 2002/67/EG en 2008/5/EG van de Commissie en Verordening (EG) nr. 608/2004 van de Commissie (PB L 304 van 22.11.2011, blz. 18, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1169/oj).

(18) Demografische veranderingen hebben aanzienlijke gevolgen voor de hoeveelheid geconsumeerd voedsel en de hoeveelheid geproduceerd levensmiddelenafval. Een gezamenlijke doelstelling voor de vermindering van levensmiddelenafval — dat van toepassing is op de detailhandel en de overige distributie van levensmiddelen, op restaurants en cateringdiensten en op huishoudens — moet daarom worden uitgedrukt als een procentuele verandering in de niveaus van levensmiddelenafval per hoofd van de bevolking, zodat rekening kan worden gehouden met demografische veranderingen. Aangezien toeristen niet als deel van de algemene bevolking worden gerekend en lidstaten geconfronteerd kunnen worden met een toename of afname van het toerisme ten opzichte van de referentieperiode die is gehanteerd voor het vaststellen van de doelstelling voor de vermindering van levensmiddelenafval per hoofd van de bevolking in de detailhandel en de overige distributie van levensmiddelen, in restaurants en cateringdiensten en in huishoudens, moet de Commissie, rekening houdend met toerismestromen, een correctiefactor aanhouden om de lidstaten te ondersteunen bij het bereiken van die doelstelling voor de vermindering van levensmiddelenafval.

(19) 2020 was het eerste jaar waarin de lidstaten de hoeveelheden levensmiddelenafval hebben gemeten aan de hand van de geharmoniseerde methode van Gedelegeerd Besluit (EU) 2019/1597 van de Commissie ([8]). Als gevolg van de beschermingsmaatregelen die tijdens de COVID-19-pandemie zijn genomen, worden de gegevens van 2020 voor het geproduceerde levensmiddelenafval in bepaalde lidstaten echter als niet-representatief beschouwd. Dat kan tevens het geval zijn voor de jaarlijks verzamelde gegevens voor 2021, 2022 en 2023. Daarom is het raadzaam een jaarlijks gemiddelde tussen 2021 en 2023 te hanteren als referentieperiode voor de vaststelling van de doelstellingen voor de vermindering van levensmiddelenafval, of als alternatief toe te staan dat de gegevens van 2020 worden gebruikt. Voor de lidstaten die kunnen aantonen dat zij vóór 2020 metingen van de hoeveelheden levensmiddelenafval hebben uitgevoerd aan de hand van methoden die in overeenstemming zijn met Gedelegeerd Besluit (EU) 2019/1597, moet worden toegestaan dat een jaar voorafgaand aan 2020 als de referentieperiode wordt gebruikt.

(20) Om ervoor te zorgen dat de stapsgewijze aanpak voor de verwezenlijking van de mondiale doelstelling werkt, moeten de niveaus die zijn vastgesteld voor de juridisch bindende doelstellingen voor de vermindering van levensmiddelenafval worden geëvalueerd en, indien nodig, herzien om rekening te houden met de vooruitgang die de lidstaten in de loop der tijd hebben geboekt en met de mogelijke gevolgen van veranderde productieniveaus in de voedselverwerkende en -producerende sector. Dat zou een mogelijke aanpassing van de doelstellingen mogelijk maken teneinde de bijdrage van de Unie te versterken, te zorgen voor een verdere afstemming op SDG-streefdoel 12.3, dat tegen 2030 moet worden bereikt, en richting te geven aan verdere vooruitgang na die datum. Om primaire producenten verder te ondersteunen bij hun inspanningen om levensmiddelenafval en -verlies terug te dringen, is het noodzakelijk kennishiaten aan te pakken teneinde passende hefbomen te vinden om dat afval en dat verlies terug te dringen.

(21) Om te zorgen voor een betere, snellere en meer uniforme uitvoering van de bepalingen inzake preventie van levensmiddelenafval, om te anticiperen op eventuele tekortkomingen in de uitvoering en om de lidstaten in staat te stellen vóór het verstrijken van de termijnen voor het behalen van de doelstellingen maatregelen te nemen, moet het in 2018 ingevoerde systeem van verslagen voor vroegtijdige waarschuwing worden uitgebreid tot de doelstellingen voor de vermindering van levensmiddelenafval.

(22) In overeenstemming met het beginsel dat de vervuiler betaalt, zoals neergelegd in artikel 191, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), is het van essentieel belang dat producenten die bepaalde textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten voor het eerst op de markt aanbieden op het grondgebied van een lidstaat, de verantwoordelijkheid voor het beheer ervan aan het einde van de levensduur op zich nemen en de levensduur verlengen door voor hergebruik geschikt bevonden gebruikte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten op de markt aan te bieden voor hergebruik. Voor de toepassing van het beginsel dat de vervuiler betaalt, moeten verplichtingen in verband met het beheer van textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten worden opgelegd aan producenten, met inbegrip van fabrikanten, importeurs of distributeurs die, ongeacht de gebruikte verkooptechniek, met inbegrip van overeenkomsten op afstand zoals gedefinieerd in artikel 2, punt 7, van Richtlijn 2011/83/EU van het Europees Parlement en de Raad ([9]), die producten beroepsmatig onder hun eigen naam of handelsmerk voor het eerst op het grondgebied van een lidstaat op de markt aanbieden. Zelfstandige kleermakers die op maat gemaakte producten vervaardigen, moeten worden uitgesloten van het toepassingsgebied van de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid, gezien hun beperkte rol op de textielmarkt; dat geldt ook voor producenten die gebruikte textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten die geschikt worden bevonden voor hergebruik, of textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten die van dergelijke gebruikte of afgedankte producten of delen daarvan zijn afgeleid, voor het eerst binnen de Unie op de markt aanbieden, teneinde hergebruik en een langere levensduur te bevorderen, onder meer door reparatie, refurbishing, upgrade, herfabricage en upcycling waarbij bepaalde functionele kenmerken van het oorspronkelijke product worden gewijzigd.

([8]) Gedelegeerd Besluit (EU) 2019/1597 van de Commissie van 3 mei 2019 tot aanvulling van Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot een gemeenschappelijke methode en minimale kwaliteitsvereisten voor de eenvormige meting van hoeveelheden levensmiddelenafval (PB L 248 van 27.9.2019, blz. 77, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_del/2019/1597/oj).

([9]) Richtlijn 2011/83/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende consumentenrechten, tot wijziging van Richtlijn 93/13/EEG van de Raad en van Richtlijn 1999/44/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 85/577/EEG en van Richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 304 van 22.11.2011, blz. 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/83/oj).

(23) In de context van deze wijzigingsrichtlijn moet "gebruikte textielproducten" worden opgevat als gescheiden ingezamelde textielproducten waarvan de eindgebruiker zich heeft ontdaan, al dan niet met de intentie en de mogelijkheid om ze te hergebruiken. In dat stadium kan gebruikt textiel hetzij geschikt zijn voor hergebruik, hetzij afval zijn, aangezien er nog geen beoordeling heeft plaatsgevonden. Daarom moeten gebruikte textielproducten die gescheiden zijn ingezameld, als afval worden beschouwd vanaf het moment van inzameling, tenzij ze rechtstreeks door eindgebruikers worden overgedragen en na een directe professionele beoordeling op het inzamelpunt door de exploitant van een hergebruikfaciliteit of door entiteiten van de sociale economie geschikt worden bevonden voor hergebruik. "Voor hergebruik geschikt bevonden gebruikte textielproducten" moet worden opgevat als textielproducten die geschikt zijn bevonden voor hergebruik na inzameling, sortering, voorbereiding voor hergebruik of na de directe professionele beoordeling op het inzamelpunt. Voor hergebruik geschikt bevonden gebruikte textielproducten mogen niet als afgedankt textiel worden beschouwd.

(24) Volgens de mededeling van de Commissie van 9 december 2021 getiteld "Bouwen aan een economie die werkt voor de mensen: een actieplan voor de sociale economie" bestaat de sociale economie uit een reeks entiteiten met verschillende bedrijfs- en organisatiemodellen. Zij zijn actief in een brede waaier van economische sectoren. De drie belangrijkste beginselen van de sociale economie zijn: de voorrang van mensen en van sociale of milieudoeleinden op winst; de herinvestering van alle of de meeste winsten en overschotten om hun sociale of milieudoeleinden verder na te streven en activiteiten uit te voeren in het belang van hun leden of gebruikers of de samenleving in het algemeen; en democratische of participatieve governance. In dat verband kunnen entiteiten van de sociale economie de vorm aannemen van coöperaties, onderlinge maatschappijen, verenigingen, waaronder liefdadigheidsinstellingen, en stichtingen, alsook religieuze en kerkelijke organisaties. Ook kunnen entiteiten van de sociale economie privaatrechtelijke entiteiten zijn die de vorm aannemen van een sociale onderneming in de zin van Verordening (EU) 2021/1057 van het Europees Parlement en de Raad ([10]).

(25) Er zijn grote verschillen in de manier waarop de gescheiden inzameling van textiel is opgezet of zal worden opgezet, hetzij via regelingen voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid, hetzij via andere benaderingen. Ook tussen de regelingen voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid zijn er grote verschillen, bijvoorbeeld wat betreft de producten die binnen het toepassingsgebied vallen, de verantwoordelijkheid van producenten en governancemodellen. De in Richtlijn 2008/98/EG vastgelegde regels inzake uitgebreide producentenverantwoordelijkheid moeten daarom van toepassing zijn op regelingen voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid voor producenten van textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten. Die regels moeten echter wel worden aangevuld met verdere specifieke bepalingen met betrekking tot de kenmerken van de textielsector, met name het grote aandeel van kleine en middelgrote ondernemingen onder producenten, de rol van entiteiten van de sociale economie en het belang van hergebruik bij het vergroten van de duurzaamheid van de textielwaardeketen. Ook moeten die regels meer gedetailleerd en geharmoniseerd zijn, enerzijds om te voorkomen dat er een versnipperde markt ontstaat die negatieve gevolgen kan hebben voor de sector textielinzameling of -verwerking, met inbegrip van recycling, met name voor micro-ondernemingen en kleine en middelgrote ondernemingen, en anderzijds om duidelijke stimulansen te bieden voor duurzaam textielontwerp en beleid en markten voor secundaire grondstoffen te faciliteren. In dat verband worden de lidstaten aangemoedigd te overwegen meerdere organisaties voor producentenverantwoordelijkheid te machtigen, aangezien mededinging tussen dergelijke organisaties kan leiden tot grotere voordelen voor de consument, meer innovatie, lagere kosten, betere gescheiden inzameling van textielproducten en meer keuzemogelijkheden voor producenten die met dergelijke organisaties een contract willen sluiten.

(26) Volgens het Europees Milieuagentschap wordt momenteel minder dan 1 % van al het kledingafval gebruikt voor de circulaire productie van nieuwe kleding. Daarnaast zijn de meeste textielproducten niet ontworpen met inachtneming van de circulariteitsbeginselen en moet 78 % van alle textielproducten uit elkaar worden gehaald voor textiel-tot-textielrecycling mogelijk is. Om technologische en infrastructuurontwikkeling en de beweging naar het ecologisch ontwerp van textielproducten te ondersteunen en te stimuleren, moeten investeringen in circulaire textielproducten worden bevorderd met het oog op de afvalpreventie, de inzameling, de sortering en het (lokaal) hergebruik, alsook de recycling en de vezel-tot-vezelrecycling van textielproducten. De totale hoeveelheid afgedankt textiel, waaronder kleding en schoeisel, huishoudtextiel, technisch textiel, postindustrieel afval en afval dat vóór consumptie wordt geproduceerd, wordt geraamd op 12,6 miljoen ton. Dat omvat fracties die tijdens de textielproductie, in de detailhandelfase en door huishoudens en commerciële entiteiten worden afgedankt.

(27) De lidstaten moeten vereisen dat organisaties voor producentenverantwoordelijkheid de vertrouwelijkheid waarborgen van de gegevens waarover zij beschikken met betrekking tot informatie inzake eigendomsrechten of informatie die rechtstreeks kan worden toegeschreven aan afzonderlijke producenten of hun gemachtigde vertegenwoordigers. Overeenkomstig Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad ([11]) moet die vertrouwelijkheid gedurende gegevensverwerkings-, gegevensopslag- en gegevensrapportageprocessen worden gehandhaafd, met robuuste beveiligingsmaatregelen en gegevensbeschermingsnormen om ongeoorloofde toegang of mogelijke datalekken te voorkomen.

([10]) Verordening (EU) 2021/1057 van het Europees Parlement en de Raad van 24 juni 2021 tot oprichting van het Europees Sociaal Fonds Plus (ESF+) en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 1296/2013 (PB L 231 van 30.6.2021, blz. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1057/oj).

([11]) Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PB L 119 van 4.5.2016, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

(28) Huishoudtextiel, kleding en kledingtoebehoren vormen het grootste deel van de textielconsumptie in de Unie, en die producten hebben het grootste aandeel in niet-duurzame patronen van overproductie en overconsumptie. Huishoudtextiel en kleding staan ook centraal in alle in de lidstaten bestaande systemen voor gescheiden inzameling, samen met andere kledingstukken, kledingtoebehoren en schoeisel na consumptie die niet hoofdzakelijk uit textiel bestaan. Daarom moeten textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten voor huishoudelijk gebruik — of ander gebruik indien de in de bijlage IV quater bedoelde producten vergelijkbaar van aard en samenstelling zijn als die voor huishoudelijk gebruik — binnen het toepassingsgebied van de bestaande regeling voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid vallen. Professioneel gebruik moet worden gerekend tot ander gebruik van textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater die vergelijkbaar van aard en samenstelling zijn als die voor huishoudelijk gebruik, tenzij voor professioneel gebruik van dergelijke producten in deze wijzigingsrichtlijn — in andere bepalingen dan die in artikelen over de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid voor textielproducten en het beheer van afgedankt textiel — of in andere relevante Unie- en nationale wetgeving reeds een verplichting tot invoering van specifieke regelingen voor gescheiden inzameling en de daaropvolgende afvalverwerking is opgenomen. Producten voor professioneel gebruik, met inbegrip van militair gebruik, die veiligheids-, gezondheids- en hygiënerisico's kunnen inhouden of waaraan veiligheidsbezwaren kleven, moeten worden uitgesloten van regelingen voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid voor textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater. Om producenten rechtszekerheid te bieden met betrekking tot de producten die onder de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid vallen, moeten de producten die binnen het toepassingsgebied vallen, worden aangeduid aan de hand van de codes van de gecombineerde nomenclatuur (GN) op grond van bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad ([12]).

(29) Volgens de politieke beleidslijnen voor de volgende Europese Commissie 2024-2029 zal de Commissie werken aan nieuwe wetgeving op het gebied van circulaire economie om de marktvraag naar secundaire materialen en een eengemaakte markt voor afval, met name van kritieke grondstoffen, te helpen creëren. In dat verband zal de wetgeving van de Unie inzake afval naar verwachting worden geactualiseerd en zal de Commissie beoordelen of de artikelen 8, 8 bis en 10 van Richtlijn 2008/98/EG moeten worden gewijzigd met het oog op de invoering van uitgebreide producentenverantwoordelijkheid voor extra afvalstromen, zoals matrassen en tapijten, alsook met het oog op de verdere harmonisering van handelingen voor nuttige toepassing en eisen inzake uitgebreide producentenverantwoordelijkheid, onder meer voor producentenregisters.

(30) De textielsector is hulpbronnenintensief. De meeste druk en impact van de consumptie van kleding, schoeisel en huishoudtextiel in de Unie, zowel wat grondstoffen als textielproductie betreft, laten zich voelen in derde landen. Wel 73 % van de kleding en het huishoudtextiel die in Europa worden geconsumeerd, wordt ingevoerd. Vanwege hun wereldwijde impact op het klimaat en het milieu hebben die druk en impact echter ook gevolgen voor de Unie. De preventie, voorbereiding voor hergebruik, en recycling van afgedankt textiel kunnen daarom de mondiale ecologische voetafdruk van de sector, ook in de Unie, helpen verkleinen. Bovendien strookt het huidige hulpbronneninefficiënte afvalbeheer van afgedankt textiel niet met de afvalhiërarchie en veroorzaakt het milieuschade, zowel in de Unie als in derde landen, onder meer door broeikasgasemissies als gevolg van verbranding en storten.

(31) Uitgebreide producentenverantwoordelijkheid voor textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten heeft tot doel een hoog niveau van milieu- en gezondheidsbescherming in de Unie te waarborgen, een economie te creëren voor inzameling, sortering, hergebruik, voorbereiding voor hergebruik, en recycling, met name vezel-tot-vezelrecycling, en producenten te stimuleren om ervoor te zorgen dat hun producten worden ontworpen met inachtneming van de circulariteitsbeginselen. Om ervoor te zorgen dat de verplichtingen inzake uitgebreide producentenverantwoordelijkheid niet met terugwerkende kracht van toepassing zijn en dat zij in overeenstemming zijn met het rechtszekerheidsbeginsel, moeten producenten van textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten de kosten financieren van inzameling, sortering voor hergebruik, voorbereiding voor hergebruik, en recycling, en van recycling en andere verwerking van ingezamelde gebruikte en afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten, met inbegrip van onverkochte consumptiegoederen die als afval worden beschouwd, die vanaf de inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn op het grondgebied van de lidstaten zijn geleverd. Die producenten moeten ook de kosten financieren van: onderzoeken naar de samenstelling van ingezameld gemengd stedelijk afval; voorlichting aan eindgebruikers over de impact en het duurzame beheer van textiel; verslaglegging over gescheiden inzameling, hergebruik en andere verwerking; sorteer- en recyclingtechnologieën; en steun voor onderzoek en ontwikkeling op het gebied van ecologisch ontwerp van textielproducten die geen zorgwekkende stoffen bevatten.

(32) Aangezien de financiële bijdragen van een producent bedoeld zijn om de kosten voor het afvalbeheer van de door die producent op de Uniemarkt aangeboden producten te dekken, moeten de lidstaten ervoor zorgen dat een producent die bijdrage in slechts één lidstaat hoeft te betalen indien de producten in de Unie circuleren. Een producent moet dus de bijdragen voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid betalen voor producten die op de markt van een lidstaat worden aangeboden en waarschijnlijk ook daar afval worden, maar niet voor producten die het grondgebied van die lidstaat verlaten voordat ze worden verkocht aan eindgebruikers of afval worden.

([12]) Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (PB L 256 van 7.9.1987, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1987/2658/oj).

(33) Op grond van artikel 193 VWEU beletten beschermende maatregelen die worden vastgesteld op grond van artikel 192 VWEU niet dat een lidstaat, onder de in de Verdragen en jurisprudentie gestelde voorwaarden, verdergaande beschermingsmaatregelen handhaaft of treft. Een lidstaat zou bijvoorbeeld een regeling voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid voor afgedankt textiel bij micro-ondernemingen die reeds van kracht is op het moment van de inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn, kunnen handhaven.

(34) Producenten moeten verantwoordelijk zijn voor het opzetten van systemen voor de inzameling van alle gebruikte en afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten, en ervoor zorgen dat zij vervolgens worden gesorteerd voor hergebruik, worden voorbereid voor hergebruik en worden gerecycled zodat er zo veel mogelijk tweedehands kleding en schoeisel beschikbaar is en er minder textiel wordt verwerkt op een manier die lager in de afvalhiërarchie staat. Ervoor zorgen dat textielproducten langer kunnen worden gebruikt en hergebruikt en dat dat ook daadwerkelijk gebeurt, is de meest doeltreffende manier om de impact ervan op het klimaat en het milieu aanzienlijk te verminderen. Door gebruik te maken van duurzame en circulaire bedrijfsmodellen, zoals hergebruik, verhuur, reparatie, terugnamediensten en tweedehandsverkoop, moet dat ook leiden tot nieuwe groene kwaliteitsbanen en mogelijke kostenbesparingen voor burgers. Producenten verantwoordelijk stellen voor het afval dat hun producten genereren, is essentieel om het afdanken van textiel los te koppelen van groei in de sector. Producenten moeten ook verantwoordelijk zijn voor recycling, met name door prioriteit te geven aan de opschaling van vezel-tot-vezelrecycling en andere handelingen van nuttige toepassing en verwijdering.

(35) Producenten en organisaties voor producentenverantwoordelijkheid moeten de opschaling van textielrecycling financieren, met name vezel-tot-vezelrecycling, zodat een bredere verscheidenheid aan materialen kan worden gerecycled en een bron van grondstoffen voor de textielproductie in de Unie kan worden gecreëerd. Het is ook belangrijk dat producenten financiële steun verlenen aan onderzoek en innovatie op het gebied van technologische ontwikkelingen in automatische afvalscheiding en sortering van samenstellingen die de scheiding en recycling van gemengde materialen en de decontaminatie van afval mogelijk maken, waardoor hoogwaardige oplossingen voor vezel-tot-vezelrecycling en het gebruik van gerecyclede vezels kunnen worden toegepast. Om de naleving van deze wijzigingsrichtlijn te vergemakkelijken, moeten de lidstaten ervoor zorgen dat informatie en bijstand, in de vorm van advies, financiële steun, toegang tot financiering, gespecialiseerd materiaal voor management- en personeelsopleiding, of organisatorische en technische bijstand, beschikbaar zijn voor exploitanten in de textielsector, in het bijzonder kleine en middelgrote ondernemingen. Indien dergelijke informatie en bijstand met staatsmiddelen worden gefinancierd, kan dat neerkomen op staatssteun in de zin van artikel 107, lid 1, VWEU, ook wanneer de informatie en bijstand volledig worden gefinancierd uit bijdragen die door de overheid worden geïnd bij de betrokken ondernemingen. In dergelijke gevallen moeten de lidstaten ervoor zorgen dat de staatssteunregels in acht worden genomen. Het beschikbaar stellen van particuliere en publieke investeringen in de circulaire economie en decarbonisatie van de textielsector staat ook centraal in verscheidene financieringsprogramma's en routekaarten van de Unie, zoals het instrument "Hubs for Circularity" en specifieke oproepen in het kader van Horizon Europa. Ook moet verder worden beoordeeld of er doelstellingen van de Unie voor textielrecycling kunnen worden vastgesteld om de technologische ontwikkeling van en investeringen in recyclinginfrastructuur te ondersteunen en te stimuleren en ecologisch ontwerp voor recycling te bevorderen.

(36) Gebruikte en afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten moeten gescheiden van andere afvalstromen, zoals metalen, papier en karton, glas, plastic, hout en bioafval, worden ingezameld om de herbruikbaarheid en het potentieel voor hoogwaardige recycling ervan te behouden. Gezien de milieueffecten en het verlies van materialen als gevolg van het feit dat gebruikte en afgedankte textielproducten niet gescheiden worden ingezameld en bijgevolg niet op milieuhygiënisch verantwoorde wijze worden behandeld, moet het inzamelingsnetwerk van gebruikte en afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten het gehele grondgebied van de lidstaten bestrijken, met inbegrip van de ultraperifere gebieden, binnen het bereik van de eindgebruiker liggen en niet alleen gericht zijn op gebieden waar en producten waarvan de inzameling winstgevend is. Het inzamelingsnetwerk moet worden opgezet in samenwerking met andere actoren die actief zijn in de sectoren afvalbeheer en hergebruik, zoals gemeenten en entiteiten van de sociale economie. Gezien de aanzienlijke milieu- en klimaatvoordelen die aan hergebruik verbonden zijn, moet het inzamelingsnetwerk in de eerste plaats gericht zijn op de inzameling van herbruikbare textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten en in de tweede plaats op de inzameling van recyclebare textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten. Steeds meer gescheiden inzameling zou de prestaties op het gebied van hergebruik en hoogwaardige recycling in de toeleveringsketens van textiel verbeteren, het gebruik van hoogwaardige secundaire grondstoffen bevorderen en planning van investeringen voor de infrastructuur voor het sorteren en verwerken van textiel ondersteunen. Om de doeltreffendheid van het inzamelingsnetwerk en de voorlichtingscampagnes te controleren en te verbeteren, moet de samenstelling van ingezameld gemengd stedelijk afval regelmatig worden onderzocht, ten minste op NUTS 2-niveau, om de hoeveelheid afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten daarin vast te stellen. Daarnaast moeten de organisaties voor producentenverantwoordelijkheid jaarlijks informatie openbaar maken over de prestaties van de systemen voor gescheiden inzameling en de gewichtshoeveelheid van de gescheiden inzameling, waaruit een gestage toename moet blijken.

(37) Gezien de sleutelrol van entiteiten van de sociale economie in bestaande textielinzamelingssystemen en hun potentieel om lokale, duurzame, participatieve en inclusieve bedrijfsmodellen en hoogwaardige banen in de Unie te creëren — in overeenstemming met de doelstellingen van de mededeling van de Commissie van 9 december 2021 getiteld "Bouwen aan een economie die werkt voor de mensen: een actieplan voor de sociale economie" — moet de invoering van regelingen voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid de activiteiten van entiteiten van de sociale economie die betrokken zijn bij het beheer van gebruikt textiel in stand houden en ondersteunen. Zij moeten daarom worden beschouwd als partners in de systemen voor gescheiden inzameling die de opschaling van hergebruik en reparatie ondersteunen en hoogwaardige banen voor iedereen scheppen, met name voor kwetsbare groepen. Ook voor gebruikte en afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten die door entiteiten van de sociale economie worden ingezameld, moeten sorteervereisten gelden. In dat verband moeten entiteiten van de sociale economie via minimale verslagleggingsverplichtingen aan de bevoegde autoriteit ook informatie verstrekken over hun inzameling van textiel en de daaropvolgende verwerking van dat ingezameld textiel. De lidstaten moeten entiteiten van de sociale economie geheel of gedeeltelijk kunnen vrijstellen van die verslagleggingsverplichtingen indien de naleving ervan voor die entiteiten onevenredige administratieve lasten zou veroorzaken.

(38) Producenten en organisaties voor producentenverantwoordelijkheid moeten actief worden betrokken bij het informeren van eindgebruikers, met name consumenten, over de verplichte gescheiden inzameling van gebruikt en afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten, over de beschikbaarheid van inzamelingssystemen, en over hun belangrijke rol bij afvalpreventie en een vanuit milieuoogpunt optimaal beheer van afgedankt textiel. Die informatie moet onder meer betrekking hebben op de beschikbaarheid van regelingen voor hergebruik van textielproducten en schoeisel, de milieuvoordelen van duurzame consumptie en de milieu-, gezondheids- en maatschappelijke gevolgen van de textielkledingindustrie. Eindgebruikers moeten ook worden geïnformeerd over het belang van bewuste, verantwoorde en duurzame keuzes op het gebied van textielconsumptie en van het waarborgen van een vanuit milieuoogpunt optimaal beheer van afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten. Die informatievereisten zijn van toepassing in aanvulling op de vereisten inzake de verstrekking van informatie aan eindgebruikers met betrekking tot textielproducten die zijn vastgelegd in Verordeningen (EU) nr. 1007/2011 ([13]) en (EU) 2024/1781 ([14]) van het Europees Parlement en de Raad. Alle eindgebruikers moeten via moderne informatietechnologieën worden geïnformeerd. De informatie moet zowel op conventionele wijze worden verstrekt, zoals posters binnen en buiten op straat, en socialemediacampagnes, als op innovatievere wijze, zoals elektronische toegang tot websites met QR-codes.

(39) Om de circulariteit en milieuduurzaamheid van textiel te vergroten en negatieve klimaat- en milieueffecten te verminderen, voorziet Verordening (EU) 2024/1781 in de ontwikkeling van bindende vereisten inzake ecologisch ontwerp voor textiel- en schoeiselproducten, waarbij — afhankelijk van wat uit de effectbeoordeling zal blijken als gunstig voor het vergroten van de ecologische duurzaamheid van textiel — de bestendigheid, herbruikbaarheid, repareerbaarheid en "vezel-tot-vezel"-recyclebaarheid van textiel worden gereguleerd, en tevens de verplichte hoeveelheid gerecyclede vezels in textiel wordt vastgesteld. Met Verordening (EU) 2024/1781 wordt de aanwezigheid van zorgwekkende stoffen gereguleerd, zodat die tot een minimum kunnen worden beperkt en kunnen worden getraceerd met het oog op de vermindering van de afvalproductie en de verbetering van recycling, alsook de preventie en vermindering van synthetische vezels die in het milieu terechtkomen, om het vrijkomen van microplastics aanzienlijk te verminderen. Voorts is de modulatie van vergoedingen voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid een doeltreffend economisch instrument om een duurzamer ontwerp van textiel te stimuleren, hetgeen vervolgens zal leiden tot een beter ontwerp dat in overeenstemming is met de circulariteitsbeginselen. Om ecologisch ontwerp sterk te stimuleren en tegelijkertijd rekening te houden met de doelstellingen van de interne markt en de samenstelling van de textielsector, die voornamelijk uit kleine en middelgrote ondernemingen bestaat, moeten de criteria voor de modulatie van vergoedingen voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid worden geharmoniseerd op basis van de belangrijkste parameters voor ecologisch ontwerp, zodat textiel in overeenstemming met de afvalhiërarchie kan worden verwerkt. De modulatie van die vergoedingen op basis van de criteria inzake ecologisch ontwerp moet worden gebaseerd op de vereisten inzake ecologisch ontwerp en de bijbehorende meetmethoden die zijn vastgesteld voor textiel- en schoeiselproducten op grond van Verordening (EU) 2024/1781 of, maar enkel indien dat is vastgesteld, op grond van ander Unierecht waarin geharmoniseerde duurzaamheidscriteria en meetmethoden voor textiel- en schoeiselproducten worden vastgelegd. De Commissie moet de bevoegdheid worden verleend om geharmoniseerde regels voor de modulatie van vergoedingen vast te stellen om ervoor te zorgen dat de criteria voor de modulatie van vergoedingen in overeenstemming zijn met die productvereisten.

([13]) Verordening (EU) nr. 1007/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 27 september 2011 betreffende textielvezelbenamingen en de desbetreffende etikettering en merking van de vezelsamenstelling van textielproducten, en houdende intrekking van Richtlijn 73/44/EEG van de Raad en Richtlijnen 96/73/EG en 2008/121/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 272 van 18.10.2011, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1007/oj).

([14]) Verordening (EU) 2024/1781 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juni 2024 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het vaststellen van vereisten inzake ecologisch ontwerp voor duurzame producten, tot wijziging van Richtlijn (EU) 2020/1828 en Verordening (EU) 2023/1542 en tot intrekking van Richtlijn 2009/125/EG (PB L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj).

(40) Industriële en commerciële praktijken, zoals ultrafast en fast fashion, zijn van invloed op de gebruiksduur van het product en de waarschijnlijkheid dat een product afval wordt om redenen die niet noodzakelijkerwijs verband houden met het ontwerp ervan, en zijn vaak gebaseerd op marktsegmentatie. Die praktijken zouden ertoe kunnen leiden dat men zich ontdoet van het product voordat het product het einde van zijn potentiële levensduur bereikt, wat dan weer leidt tot overconsumptie van textielproducten en bijgevolg tot overproductie van afgedankt textiel. Om die praktijken beter in kaart te brengen en eco-modulatie van vergoedingen voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid mogelijk te maken, zouden de lidstaten criteria kunnen overwegen zoals de breedte van het productassortiment, opgevat als het aantal productreferenties dat door een producent te koop wordt aangeboden, met vastgestelde drempels per marktsegment, of de frequentie van aanbiedingen, opgevat als het aantal productreferenties per marktsegment dat in een bepaalde periode door een producent te koop wordt aangeboden, of reparatiestimulansen, opgevat als de waarschijnlijkheid dat het product wordt gerepareerd op basis van de reparatiekosten in verhouding tot de waarde van het product of dat de producent een reparatiedienst aanbiedt.

(41) De lidstaten moeten bij het bepalen van de van micro-ondernemingen gevraagde financiële bijdrage voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid rekening houden met criteria zoals het volume textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten dat op de markt wordt aangeboden, teneinde een evenredige aanpak te waarborgen en de verslagleggingsverplichtingen tot een minimum te beperken.

(42) Om erop toe te zien dat de producenten voldoen aan hun financiële en organisatorische verplichtingen in verband met het beheer van gebruikte en afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten die zij voor het eerst op de markt aanbieden op het grondgebied van een lidstaat, moet elke lidstaat een register instellen en beheren waarin producenten zich moeten registreren. Om die registratie te vergemakkelijken, moeten de registratievereisten en -vorm in de hele Unie zo veel mogelijk worden geharmoniseerd, in het bijzonder wanneer producenten textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten voor het eerst in verschillende lidstaten op de markt aanbieden. De informatie in het register moet toegankelijk zijn voor de entiteiten die een rol spelen bij de verificatie van het nakomen van de verplichtingen inzake uitgebreide producentenverantwoordelijkheid en de handhaving daarvan.

(43) Aangezien de textielsector voor 99 % uit kleine en middelgrote ondernemingen bestaat, moet de uitvoering van een regeling voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid voor textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten erop gericht zijn de administratieve lasten zo veel mogelijk te verminderen. De uitgebreide producentenverantwoordelijkheid moet daarom collectief worden nagekomen door organisaties voor producentenverantwoordelijkheid, met inbegrip van door de overheid beheerde organisaties voor producentenverantwoordelijkheid die door de betreffende lidstaat zijn opgericht en die namens de producenten die verantwoordelijkheid op zich nemen. Organisaties voor producentenverantwoordelijkheid moeten onderworpen zijn aan een vergunningsplicht door de lidstaten en zij moeten onder meer aantonen dat zij de nodige financiële middelen hebben om de kosten van de verplichtingen inzake uitgebreide producentenverantwoordelijkheid te dragen. Aangezien bij door de overheid beheerde organisaties voor producentenverantwoordelijkheid geen sprake is van een mandaat van de vertegenwoordigde producent, moeten de voorschriften van deze richtlijn betreffende een dergelijk mandaat niet van toepassing zijn op die organisaties.

(44) Op grond van artikel 30 van Verordening (EU) 2022/2065 van het Europees Parlement en de Raad ([15]) moeten aanbieders van onlineplatforms die consumenten de mogelijkheid bieden overeenkomsten op afstand te sluiten met handelaren, vóór zij een producent toestaan van hun diensten gebruik te maken, bepaalde identificatiegegevens van de handelaar verkrijgen, alsook een zelfcertificering door de handelaar waarin die zich ertoe verbindt alleen producten of diensten aan te bieden die voldoen aan de toepasselijke regels van het Unierecht. Voor de toepassing van deze richtlijn moeten producenten die textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten aanbieden die voor het eerst op de markt worden aangeboden aan consumenten in de Unie, als handelaren worden beschouwd in de zin van artikel 30 van Verordening (EU) 2022/2065.

(45) Om de doeltreffende handhaving van de verplichtingen inzake uitgebreide producentenverantwoordelijkheid te waarborgen, moet registratie in het register van textielproducenten dat op grond van deze richtlijn wordt opgezet, worden beschouwd als passende informatie voor de toepassing van artikel 30, lid 1, punt d), van Verordening (EU) 2022/2065. Voorts moet de in artikel 30, lid 1, punt e), van die verordening bedoelde zelfcertificering de verbintenis van de producent bestrijken om alleen textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten aan te bieden waarop de bij deze richtlijn vastgestelde eisen inzake uitgebreide producentenverantwoordelijkheid van toepassing zijn. Naleving van de eisen van artikel 30, lid 1, punten d) en e), van Verordening (EU) 2022/2065 mag niet worden beschouwd als een algemene verplichting om toezicht te houden op de informatie die aanbieders van onlineplatforms die de consument in staat stellen op afstand overeenkomsten te sluiten met producenten, doorzenden of opslaan, of om actief op zoek te gaan naar feiten of omstandigheden die wijzen op illegale activiteit. Met betrekking tot die eisen zijn op de aanbieders van die platforms de handhavingsregels van hoofdstuk IV van Verordening (EU) 2022/2065 van toepassing.

([15]) Verordening (EU) 2022/2065 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende een eengemaakte markt voor digitale diensten en tot wijziging van Richtlijn 2000/31/EG (digitaledienstenverordening) (PB L 277 van 27.10.2022, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

(46) Ongewenst meeliftgedrag kan zich ook voordoen met betrekking tot fulfilmentdienstverleners. Bij deze richtlijn worden bepalingen ingevoerd om een dergelijk ongewenst meeliftgedrag te voorkomen via een benadering die vergelijkbaar is met die in Verordening (EU) 2022/2065 inzake aanbieders van onlineplatforms.

(47) De snel groeiende markt voor elektronische handel biedt veel kansen, maar vormt ook een grote uitdaging, in het bijzonder op het gebied van milieubescherming. Hoewel de oplegging van algemene monitoringsverplichtingen aan aanbieders van tussenhandelsdiensten in Verordening (EU) 2022/2065 wordt verboden, zijn er duidelijke verantwoordelijkheden en zorgvuldigheidsverplichtingen voor aanbieders van onlineplatforms in vastgelegd om illegale inhoud die via hun diensten te vinden is, te bestrijden. Meer bepaald kunnen aanbieders van onlineplatforms die consumenten de mogelijkheid bieden om overeenkomsten op afstand te sluiten met handelaren, op grond van hoofdstuk III, afdeling 4, van die verordening aansprakelijk worden gesteld indien zij hun specifieke verplichtingen als tussenpersoon bij de onlineverkoop van goederen niet nakomen. Het toezicht op en de monitoring van de naleving van de in die verordening vastgelegde verplichtingen zullen de handhaving en naleving van Richtlijn 2008/98/EG ondersteunen, met name door ervoor te zorgen dat de informatie die die onlineplatforms ontvangen van handelaren nauwkeurig, volledig en actueel is en dat die informatie beschikbaar is in hun online-interface. De Commissie en de bevoegde nationale autoriteiten moeten hun respectieve monitoringbevoegdheden uitoefenen overeenkomstig Verordening (EU) 2022/2065 en Richtlijn 2008/98/EG, voor zover toepasselijk, en moeten, wanneer vereist, nauw samenwerken om de naleving door aanbieders van onlineplatforms te waarborgen.

(48) Om ervoor te zorgen dat textielproducten in overeenstemming met de afvalhiërarchie worden verwerkt, moeten organisaties voor producentenverantwoordelijkheid ervoor zorgen dat al het gescheiden ingezamelde textiel en schoeisel zodanig worden gesorteerd dat er producten worden gegenereerd die geschikt zijn voor hergebruik en voldoen aan de behoeften van markten voor tweedehands textiel en voor recycling van grondstoffen in de Unie en wereldwijd. Gezien de grotere milieuvoordelen die voortvloeien uit de verlenging van de levensduur van textielproducten, moet de sortering in de eerste plaats gericht zijn op hergebruik, en in de tweede plaats op recycling, wanneer de producten na een professionele beoordeling niet geschikt zijn bevonden voor hergebruik. Die sorteervereisten moeten door de Commissie met voorrang worden ontwikkeld als onderdeel van de geharmoniseerde eindeafvalcriteria van de Unie voor gebruikte textielproducten die geschikt zijn bevonden voor hergebruik en gerecyclede textielproducten, met inbegrip van de vereisten voor de eerste sortering die op het inzamelpunt kan plaatsvinden. Die geharmoniseerde criteria moeten zorgen voor consistentie en hoge kwaliteit van de ingezamelde fracties en van de materiaalstromen voor sortering, nuttige toepassing van afval en secundaire grondstoffen over de grenzen heen, hetgeen op zijn beurt de opschaling van de waardeketens voor hergebruik en recycling moet vergemakkelijken. Gebruikte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten die direct door eindgebruikers worden overgedragen en op het inzamelpunt door de exploitanten van hergebruikfaciliteiten of door entiteiten van de sociale economie na een directe professionele beoordeling geschikt zijn bevonden voor hergebruik, mogen niet als afval worden beschouwd. Aangezien de eindgebruiker niet is opgeleid om een onderscheid te maken tussen herbruikbare en recyclebare producten, is er een professionele beoordeling nodig. Een professionele beoordeling betekent dat het definitieve besluit om gebruikte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten te classificeren als geschikt voor hergebruik niet wordt overgelaten aan de eindgebruiker, maar aan de personen die de gebruikte producten op het inzamelpunt ontvangen en die opleidingen of richtsnoeren krijgen om een adequate beoordeling te waarborgen. Indien hergebruik, voorbereiding voor hergebruik, of recycling technisch niet mogelijk is, moet de afvalhiërarchie nog steeds worden toegepast, waarbij het storten van afval, met name van biologisch afbreekbare textielproducten die een bron van methaanemissies zijn, waar mogelijk moet worden vermeden, en waarbij in geval van verbranding energie moet worden teruggewonnen.

(49) De Commissie zal op basis van de lopende werkzaamheden van het Gemeenschappelijk Centrum voor onderzoek een uitvoeringshandeling opstellen en voorstellen voor het vaststellen van eindeafvalcriteria voor textielproducten. Die eindeafvalcriteria moeten criteria omvatten voor textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten die geschikt zijn bevonden voor hergebruik en gerecyclede textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten.

(50) De hoeveelheid gebruikte textielproducten die geschikt bevonden worden voor hergebruik en afgedankte textielproducten die naar bestemmingen buiten de Unie wordt uitgevoerd, neemt gestaag toe, waarbij de uitvoer het grootste deel uitmaakt van de markt voor hergebruik van in de Unie afgedankte textielproducten na consumptie. Gezien de verwachte aanzienlijke toename van het ingezamelde afgedankte textiel na de invoering van gescheiden inzameling ten laatste in 2025, is het met het oog op een hoge mate van milieubescherming van belang de inspanningen ter bestrijding van illegale overbrengingen van als niet-afval verhuld afval naar derde landen, op te voeren. Voortbouwend op Verordening (EU) 2024/1157 van het Europees Parlement en de Raad ([16]) en met het oog op de doelstelling om het duurzame beheer van textiel na consumptie te waarborgen en illegale overbrengingen van afval aan te pakken, moet worden bepaald dat alle gescheiden ingezamelde gebruikte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten vóór de overbrenging worden gesorteerd. Bovendien moet worden bepaald dat alle gescheiden

([16]) Verordening (EU) 2024/1157 van het Europees Parlement en de Raad van 11 april 2024 betreffende de overbrenging van afvalstoffen, tot wijziging van de Verordeningen (EU) nr. 1257/2013 en (EU) 2020/1056 en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1013/2006 (PB L, 2024/1157, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1157/oj).

ingezamelde gebruikte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten als afval worden beschouwd en onder de afvalwetgeving van de Unie, waaronder de wetgeving van de Unie over de overbrenging van afval, vallen, totdat zij door een daartoe opgeleide exploitant die ze als geschikt voor hergebruik kan classificeren, zijn gesorteerd met het oog op hergebruik en recycling. De sortering moet worden uitgevoerd in overeenstemming met de geharmoniseerde sorteervereisten die een hoogwaardige herbruikbare fractie waarborgen die voldoet aan de behoeften van de ontvangende markten voor tweedehands textiel in de Unie en wereldwijd, waarbij criteria worden vastgesteld om onderscheid te maken tussen gebruikte goederen die geschikt zijn bevonden voor hergebruik en afval. Overbrengingen van voor hergebruik geschikt bevonden gebruikte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten moeten vergezeld gaan van informatie waaruit blijkt dat die producten zijn gesorteerd of zijn voorbereid voor hergebruik, alsook informatie over het bedrijf dat daarvoor verantwoordelijk is om te zorgen voor meer transparantie en verantwoordingsplicht, en informatie waaruit blijkt dat de producten geschikt zijn voor hergebruik. Organisaties voor producentenverantwoordelijkheid en entiteiten van de sociale economie moeten verslag uitbrengen over de uitvoer van afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten en over de uitvoer van voor hergebruik geschikt bevonden gebruikte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten, zodat de lidstaten dergelijke uitvoer kunnen monitoren om meer inzicht te krijgen in de textielwaardeketen.

(51) Om de in deze richtlijn vastgelegde doelstellingen te verwezenlijken, moeten de lidstaten hun programma's voor de preventie van levensmiddelenafval evalueren en aanpassen om daarin nieuwe maatregelen op te nemen, waarbij zo nodig meerdere partners uit de publieke en private sector worden betrokken, waaronder producenten, distributeurs, leveranciers, detailhandelaren en aanbieders van cateringdiensten, alsook actoren uit de sociale economie en milieu- en consumentenorganisaties, met gecoördineerde acties die zijn toegesneden op specifieke knelpunten en op opvattingen en gedragingen die tot levensmiddelenafval leiden. Bij de ontwikkeling van die programma's zouden de lidstaten zich kunnen laten inspireren door de aanbevelingen van het burgerpanel over het terugdringen van voedselverspilling, het compendium met tools van het Forum inzake levensmiddelenafval door consumenten in Europa, beste praktijken en aanbevelingen om levensmiddelenafval door consumenten terug te dringen, en de uitwisselingen in het kader van het EU-platform inzake voedselverlies en -verspilling.

(52) Een duidelijke verantwoordingsplicht en governance van maatregelen ter preventie van levensmiddelenafval zijn van essentieel belang om te zorgen voor een doeltreffende coördinatie van maatregelen om verandering teweeg te brengen en de in deze richtlijn vastgelegde doelstellingen te bereiken. Gezien de gedeelde agenda van veel autoriteiten van de lidstaten en de verscheidenheid aan belanghebbenden die betrokken zijn bij de bestrijding van levensmiddelenafval in de lidstaten, moet een bevoegde autoriteit worden aangewezen die verantwoordelijk is voor de algemene coördinatie van acties op nationaal niveau.

(53) De gedetailleerdheid van de op het niveau van de Unie verzamelde informatie over het gemeentelijke beheer van textiel na consumptie moet worden verbeterd om doeltreffender toezicht te kunnen houden op het hergebruik van producten, met inbegrip van het hergebruik en de voorbereiding voor hergebruik van textielproducten, onder meer met het oog op de mogelijke vaststelling van prestatiedoelstellingen in de toekomst. Gegevens over hergebruik en voorbereiding voor hergebruik vormen belangrijke gegevensstromen voor het monitoren van de ontkoppeling van afvalproductie van economische groei en de transitie naar een duurzame, inclusieve en circulaire economie. Die gegevensstromen moeten daarom worden beheerd door het Europees Milieuagentschap.

(54) Het is van cruciaal belang dat de Commissie en de lidstaten voorlichtings- en onderwijscampagnes over afvalpreventie en -beheer blijven ontwikkelen, ondersteunen en uitbreiden. Hoewel er in alle sectoren een groeiend bewustzijn is van het belang van afvalpreventie en een goed afvalbeheer, is er nog meer vooruitgang nodig.

(55) In Gedelegeerd Besluit (EU) 2019/1597 zijn een gemeenschappelijke methode en minimale kwaliteitseisen voor de eenvormige meting van de hoeveelheden levensmiddelenafval vastgelegd, in overeenstemming met artikel 9, lid 8, van Richtlijn 2008/98/EG. Om de kwaliteit, betrouwbaarheid en vergelijkbaarheid van de door de lidstaten gerapporteerde gegevens over de levensmiddelenafvalniveaus te verbeteren, onder meer door de consistentie van de door de lidstaten gebruikte meetmethoden verder te vergroten, moet de bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen als bedoeld in die bepaling ook in de toekomst aan de Commissie worden overgedragen. Omwille van de duidelijkheid moet die bevoegdheid, met kleine aanpassingen, worden vastgelegd in een nieuw artikel dat specifiek betrekking heeft op de preventie van levensmiddelenafval.

(56) Teneinde de in Richtlijn 2008/98/EG opgenomen GN-codes in overeenstemming te brengen met de GN-codes in bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 2658/87, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 VWEU handelingen vast te stellen tot wijziging van bijlage IV quater bij Richtlijn 2008/98/EG. Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden tot passende raadplegingen overgaat, onder meer op deskundigenniveau, en dat die raadplegingen gebeuren in overeenstemming met de beginselen die zijn vastgelegd in het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven ([17]). Met name om te zorgen voor gelijke deelname aan de voorbereiding van gedelegeerde handelingen ontvangen het Europees Parlement en de Raad alle documenten op hetzelfde tijdstip als de deskundigen van de lidstaten, en hebben hun deskundigen systematisch toegang tot de vergaderingen van de deskundigengroepen van de Commissie die zich bezighouden met de voorbereiding van de gedelegeerde handelingen.

(57) Om eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van Richtlijn 2008/98/EG te waarborgen, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend met betrekking tot een geharmoniseerd formaat voor registratie in het register van producenten van textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten, criteria voor de modulatie van vergoedingen voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid voor textiel en een correctiefactor om rekening te houden met toegenomen of afgenomen toerisme ten opzichte van de referentieperiode voor de in deze richtlijn vastgelegde doelstelling voor de vermindering van levensmiddelenafval voor de detailhandel en overige distributie van levensmiddelen, voor restaurants en cateringdiensten en voor huishoudens. Die bevoegdheden moeten worden uitgeoefend in overeenstemming met Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad ([18]).

(58) Richtlijn 2008/98/EG moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd.

(59) Het is belangrijk dat de uitvoering van Richtlijn 1999/31/EG van de Raad ([19]) door de lidstaten aanzienlijk en snel wordt verbeterd om milieuschade in de Unie, met inbegrip van grensoverschrijdende problemen, door het illegaal storten van afval te voorkomen. Daarom is het wenselijk dat de Commissie Richtlijn 1999/31/EG evalueert om na te gaan hoe de uitvoering ervan kan worden versterkt en dat ze, indien passend, een wetgevingsvoorstel tot wijziging van die richtlijn indient. Voortbouwend op de resultaten van de mogelijke actualisering van de Uniewetgeving inzake afval naar aanleiding van de komende wetgeving op het gebied van circulaire economie, zoals vermeld in de mededeling van de Commissie van 26 februari 2025 getiteld "De Clean Industrial Deal: Een gezamenlijke routekaart voor concurrentievermogen en decarbonisatie", moet de Commissie Richtlijn 2008/98/EG evalueren en, indien passend, een wetgevingsvoorstel indienen. In het kader van die evaluatie en gezien het huidige gebrek aan robuuste gegevens over afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten en over de financiering van de door de lidstaten op te zetten regelingen voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid, moet de Commissie in de eerste plaats nagaan of het mogelijk is om doelstellingen voor de preventie, inzameling, voorbereiding voor hergebruik, en recycling van afval vast te stellen, en in de tweede plaats of nationale regelingen voor uitgebreide producenten-verantwoordelijkheid voor textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten doeltreffend worden gefinancierd, en ook of commerciële exploitanten van hergebruikfaciliteiten kunnen bijdragen aan de financiering van regelingen voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid. Daarnaast moet de Commissie ook onderzoeken of de lidstaten gemengd stedelijk afval vooraf kunnen sorteren om te voorkomen dat afval dat nuttig zou kunnen worden toegepast voor voorbereiding voor hergebruik, of recycling, wordt verbrand of gestort.

(60) Daar de doelstellingen van deze richtlijn, namelijk de verbetering van de milieuduurzaamheid van het beheer van levensmiddelenafval en van gebruikt en afgedankt textiel, en de waarborging van het vrije verkeer van gebruikte en afgedankte textielproducten op de interne markt, niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt, maar vanwege de omvang en de gevolgen ervan beter door de Unie kunnen worden verwezenlijkt, kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel, gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om die doelstellingen te verwezenlijken,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

([17]) PB L 123 van 12.5.2016, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

([18]) Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

([19]) Richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen (PB L 182 van 16.7.1999, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1999/31/oj).

Artikel 1

Wijzigingen van Richtlijn 2008/98/EG

Richtlijn 2008/98/EG wordt als volgt gewijzigd:

1) in artikel 2, lid 1, wordt punt a) vervangen door:

"a) gasvormige effluenten die in de atmosfeer worden uitgestoten en kooldioxide dat wordt afgevangen en getransporteerd met het oog op geologische opslag en dat geologisch is opgeslagen overeenkomstig Richtlijn 2009/31/EG van het Europees Parlement en de Raad (*);

(*) Richtlijn 2009/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 betreffende de geologische opslag van kooldioxide en tot wijziging van Richtlijn 85/337/EEG van de Raad, de Richtlijnen 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG en 2008/1/EG en Verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 140 van 5.6.2009, blz. 114, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/31/oj).";

2) in artikel 3 worden de volgende punten ingevoegd:

"4 ter. "producent van textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater": een fabrikant, importeur of distributeur, of andere natuurlijke of rechtspersoon, die, ongeacht de gebruikte verkooptechniek, met inbegrip van overeenkomsten op afstand zoals gedefinieerd in artikel 2, punt 7), van Richtlijn 2011/83/EU van het Europees Parlement en de Raad (*), hetzij:

a) gevestigd is in een lidstaat en textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater onder eigen naam of handelsmerk vervaardigt of laat ontwerpen of vervaardigen en onder eigen naam of handelsmerk voor het eerst op het grondgebied van die lidstaat aanbiedt;

b) gevestigd is in een lidstaat en textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater die door andere exploitanten zijn vervaardigd en waarop de naam, het merk of het handelsmerk van die andere exploitanten niet is aangebracht, onder eigen naam of handelsmerk op het grondgebied van die lidstaat doorverkoopt;

c) gevestigd is in een lidstaat en textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater voor het eerst beroepsmatig op het grondgebied van die lidstaat levert vanuit een andere lidstaat of vanuit een derde land, of

d) in een lidstaat textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater door middel van overeenkomsten op afstand rechtstreeks verkoopt aan eindgebruikers, ongeacht of dat particuliere huishoudens zijn of niet, en die in een andere lidstaat of in een derde land gevestigd is.

Fabrikanten, importeurs en distributeurs, en andere natuurlijke of rechtspersonen die voor hergebruik geschikt bevonden gebruikte textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater, of textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater die zijn verkregen uit die gebruikte of afgedankte producten of delen daarvan, op de markt brengen, en zelfstandige kleermakers die op maat gemaakte producten vervaardigen, vallen niet onder de definitie van "producent van textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater";

4 quater. “op de markt aanbieden”: het in het kader van een handelsactiviteit, al dan niet tegen betaling, verstrekken van een textiel-, textielgerelateerd of schoeiselproduct zoals genoemd in bijlage IV quater met het oog op distributie of gebruik op de markt van een lidstaat;

4 quinquies. “organisatie voor producentenverantwoordelijkheid”: een rechtspersoon die de nakoming van de verplichtingen in het kader van de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid namens producenten financieel of financieel en organisatorisch regelt;

4 sexies. “onlineplatform”: een onlineplatform zoals gedefinieerd in artikel 3, punt i), van Verordening (EU) 2022/2065 van het Europees Parlement en de Raad (**);

4 septies. “fulfilmentdienstverlener”: een fulfilmentdienstverlener zoals gedefinieerd in artikel 3, punt 11), van Verordening (EU) 2019/1020 van het Europees Parlement en de Raad (***);

4 octies. “consument”: een natuurlijke persoon die handelt voor doeleinden buiten zijn handels-, bedrijfs-, ambachts- of beroepsactiviteit;

4 nonies. “eindgebruiker”: een eindgebruiker zoals gedefinieerd in artikel 3, punt 21), van Verordening (EU) 2019/1020;

4 decies. “entiteit van de sociale economie”: een privaatrechtelijke entiteit die goederen en diensten levert en opereert overeenkomstig de volgende beginselen:

a) mensen en sociale of milieudoeleinden krijgen voorrang boven winst;

b) alle winst of het grootste deel ervan en de overschotten worden opnieuw geïnvesteerd om hun sociale of milieudoeleinden verder na te streven en activiteiten te verrichten in het belang van hun leden of gebruikers of de samenleving in het algemeen, en

c) het bestuur is democratisch of participatief;

4 undecies. “onverkocht consumptiegoed”: onverkocht consumptiegoed zoals gedefinieerd in artikel 2, punt 37), van Verordening (EU) 2024/1781 van het Europees Parlement en de Raad (****);

(*) Richtlijn 2011/83/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende consumentenrechten, tot wijziging van Richtlijn 93/13/EEG van de Raad en van Richtlijn 1999/44/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 85/577/EEG en van Richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 304 van 22.11.2011, blz. 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/83/oj).

(**) Verordening (EU) 2022/2065 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende een eengemaakte markt voor digitale diensten en tot wijziging van Richtlijn 2000/31/EG (digitaledienstenverordening) (PB L 277 van 27.10.2022, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

(***) Verordening (EU) 2019/1020 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende markttoezicht en conformiteit van producten en tot wijziging van Richtlijn 2004/42/EG en de Verordeningen (EG) nr. 765/2008 en (EU) nr. 305/2011 (PB L 169 van 25.6.2019, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1020/oj).

(****) Verordening (EU) 2024/1781 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juni 2024 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het vaststellen van vereisten inzake ecologisch ontwerp voor duurzame producten, tot wijziging van Richtlijn (EU) 2020/1828 en Verordening (EU) 2023/1542 en tot intrekking van Richtlijn 2009/125/EG (PB L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj).”;

3) in artikel 9 worden lid 1, punten g) en h), en de leden 5, 6 en 8 geschrapt;

4) het volgende artikel wordt ingevoegd:

"*Artikel 9* bis

Preventie van levensmiddelenafval

1. De lidstaten nemen in de hele voedselvoorzieningsketen passende maatregelen om levensmiddelenafval te voorkomen in de primaire productie, de verwerkende en producerende industrie, de detailhandel en de overige distributie van levensmiddelen, in restaurants en cateringdiensten en in huishoudens. Die maatregelen behelzen ten minste de volgende elementen:

a) het ontwikkelen en ondersteunen van maatregelen op het gebied van gedragsverandering om levensmiddelenafval terug te dringen, en voorlichtingscampagnes om het bewustzijn over de preventie van levensmiddelenafval te vergroten;

b) het opsporen en aanpakken van inefficiënties in de werking van de voedselvoorzieningsketen, en het ondersteunen van samenwerking tussen alle actoren, waarbij wordt gezorgd voor een eerlijke verdeling van de kosten en baten van preventiemaatregelen, die onder meer kunnen bestaan uit het aanpakken van marktpraktijken die voor levensmiddelenafval zorgen en het ondersteunen van het in de handel brengen en het gebruik van producten waarvoor een afwijking van artikel 76 van Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad (*) is toegestaan op grond van lid 4 van dat artikel, maar wel uitsluitend onder de eventuele voorwaarden waaronder die afwijking is toegestaan;

c) het aanmoedigen van voedselschenkingen en andere herverdeling voor menselijke consumptie, om ervoor te zorgen dat het menselijk gebruik voorrang krijgt op diervoeding en herverwerking tot niet voor de voeding bestemde producten;

d) het ondersteunen van opleidingen en van de ontwikkeling van vaardigheden en het vergemakkelijken van de toegang tot financieringsmogelijkheden, met name voor kleine en middelgrote ondernemingen en entiteiten van de sociale economie;

e) het aanmoedigen en bevorderen van innovatie en technologische oplossingen die levensmiddelenafval helpen te voorkomen, onverminderd Verordening (EU) 2025/40 van het Europees Parlement en de Raad (**), en met name artikel 6 daarvan.

De lidstaten zorgen ervoor dat alle relevante actoren in de voedselvoorzieningsketen naar evenredigheid van hun capaciteit en rol worden betrokken bij de preventie van levensmiddelenafval in de hele toeleveringsketen, waarbij bijzondere aandacht moet worden besteed aan het voorkomen van onevenredige gevolgen voor kleine en middelgrote ondernemingen. Na overleg met voedselbanken en andere organisaties voor voedselherverdeling nemen de lidstaten, indien passend, op basis van een bestaand nationaal voedseldonatiesysteem, maatregelen om ervoor te zorgen dat exploitanten die door de lidstaten zijn aangemerkt als exploitanten die een belangrijke rol spelen bij de preventie en productie van levensmiddelenafval, donatieovereenkomsten aanbieden aan voedselbanken en andere organisaties voor voedselherverdeling om de donatie van onverkochte levensmiddelen die veilig zijn voor menselijke consumptie te vergemakkelijken, waarbij de kosten voor de exploitanten redelijk blijven.

2. De lidstaten monitoren en beoordelen de uitvoering van hun maatregelen ter preventie van levensmiddelenafval, met inbegrip van de naleving van de in lid 4 bedoelde doelstellingen voor de vermindering van levensmiddelenafval, door de hoeveelheden levensmiddelenafval te meten op basis van de overeenkomstig lid 3 vastgestelde methode.

3. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 38 bis gedelegeerde handelingen vast te stellen teneinde deze richtlijn aan te vullen door een gemeenschappelijke methode en minimale kwaliteitseisen voor de eenvormige meting van de hoeveelheden levensmiddelenafval vast te stellen.

4. De lidstaten nemen de nodige en passende maatregelen om uiterlijk op 31 december 2030 de volgende doelstellingen voor de vermindering van levensmiddelenafval op nationaal niveau te bereiken:

a) vermindering van de productie van levensmiddelenafval in de verwerkende en producerende industrie met 10 % ten opzichte van de gemiddeld tussen 2021 en 2023 geproduceerde hoeveelheid levensmiddelenafval per jaar;

b) vermindering van de productie van levensmiddelenafval per hoofd van de bevolking in de detailhandel en de overige distributie van levensmiddelen, in restaurants en cateringdiensten en in huishoudens, met 30 % ten opzichte van de gemiddeld tussen 2021 en 2023 geproduceerde hoeveelheid levensmiddelenafval per jaar.

5. Wanneer een lidstaat in verband met de doelstellingen voor de vermindering van levensmiddelenafval voor een jaar vóór 2021 gegevens kan verstrekken die zijn verzameld met behulp van methoden die zijn vastgelegd in Gedelegeerd Besluit (EU) 2019/1597 van de Commissie (***) of, voor jaren vóór 2020, gegevens kan verstrekken die zijn verzameld met behulp van methoden die vergelijkbaar zijn met de methodiek en de minimale kwaliteitseisen voor de eenvormige meting van de hoeveelheden levensmiddelenafval zoals vastgelegd in dat gedelegeerd besluit, dan kan de lidstaat een eerder jaar als referentieperiode gebruiken. Uiterlijk op 17 april 2027 stelt de lidstaat de Commissie en de andere lidstaten in kennis van zijn voornemen om een eerder jaar te gebruiken en, voor een jaar vóór 2020, verstrekt de lidstaat de Commissie de gegevens en de voor de verzameling daarvan gebruikte meetmethoden, en maakt hij die gegevens en meetmethoden openbaar.

6. Om de lidstaten te ondersteunen bij het halen van de doelstellingen voor de vermindering van levensmiddelenafval als bedoeld in lid 4, punt b), stelt de Commissie uiterlijk op 17 oktober 2027 uitvoeringshandelingen vast met daarin een correctiefactor om rekening te houden met de stijging of daling van het toerisme ten opzichte van het referentiejaar. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 39, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure.

7. Indien de Commissie van oordeel is dat de gegevens voor een jaar vóór 2020 niet voldoen aan de voorwaarden van lid 5, stelt zij binnen zes maanden na ontvangst van een overeenkomstig dat lid gedane kennisgeving een besluit vast waarbij de lidstaat wordt verzocht een jaarlijks gemiddelde tussen 2021 en 2023, 2020 of een ander jaar vóór 2020 dan het door die lidstaat voorgestelde jaar als referentieperiode te gebruiken.

8. Uiterlijk op 31 december 2027 evalueert de Commissie de in lid 4 vastgestelde doelstellingen die uiterlijk in 2030 moeten zijn bereikt, teneinde die doelstellingen zo nodig aan te passen en/of uit te breiden tot andere stadia van de voedselvoorzieningsketen, en om te overwegen nieuwe doelstellingen vast te stellen voor de periode na 2030.

De evaluatie als bedoeld in de eerste alinea omvat:

a) een beoordeling van de omvang en de oorzaken van levensmiddelenafval en -verlies in de primaire productie, en een verkenning van passende hefbomen om dergelijke verspilling en dergelijk verlies terug te dringen en een beoordeling van de haalbaarheid van die hefbomen;

b) een beoordeling van de mogelijkheid om juridisch bindende doelstellingen in te voeren met betrekking tot lid 4, punten a) en b), die uiterlijk in 2035 moeten zijn bereikt, en

c) een beoordeling van het effect van veranderingen in de productieniveaus op de haalbaarheid van de doelstelling voor de vermindering van levensmiddelenafval met betrekking tot lid 4, punt a).

De Commissie dient een verslag, indien nodig vergezeld van een wetgevingsvoorstel, in bij het Europees Parlement en de Raad.

9. De lidstaten stemmen hun acties om levensmiddelenafval te voorkomen op elkaar af en wisselen beste praktijken uit, onder meer via het EU-platform inzake voedselverlies en -verspilling.

(*) Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van een gemeenschappelijke ordening van de markten voor landbouwproducten en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 922/72, (EEG) nr. 234/79, (EG) nr. 1037/2001 en (EG) nr. 1234/2007 van de Raad (PB L 347 van 20.12.2013, blz. 671, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj).

(**) Verordening (EU) 2025/40 van het Europees Parlement en de Raad van 19 december 2024 betreffende verpakking en verpakkingsafval, tot wijziging van Verordening (EU) 2019/1020 en Richtlijn (EU) 2019/904, en tot intrekking van Richtlijn 94/62/EG (PB L, 2025/40, 22.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/40/oj).

(***) Gedelegeerd Besluit (EU) 2019/1597 van de Commissie van 3 mei 2019 tot aanvulling van Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot een gemeenschappelijke methode en minimale kwaliteitsvereisten voor de eenvormige meting van hoeveelheden levensmiddelenafval (PB L 248 van 27.9.2019, blz. 77, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_del/2019/1597/oj).";

5) in artikel 11, lid 1, wordt na de derde alinea de volgende alinea ingevoegd:

"Om aan de doelstellingen van dit artikel te voldoen, zorgen de lidstaten ervoor dat de nodige infrastructuur voorhanden is voor de gescheiden inzameling van afval, en dat de punten voor gescheiden inzameling een toereikende materiële en territoriale dekking hebben overeenkomstig artikel 28, lid 3, punt c ter).";

6) in artikel 11 ter wordt lid 1 vervangen door:

"1. De Commissie stelt in samenwerking met het Europees Milieuagentschap uiterlijk drie jaar vóór elk van de in artikel 9 bis, lid 4, artikel 11, lid 2, punten c), d) en e), en artikel 11, lid 3, vastgelegde termijnen verslagen op over de voortgang richting het behalen van de in die bepalingen vastgelegde doelstellingen.";

7) de volgende artikelen worden ingevoegd:

"*Artikel 22* bis

Regeling voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid voor textielproducten

1. De lidstaten zorgen ervoor dat producenten een uitgebreide producentenverantwoordelijkheid hebben voor de textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater die zij overeenkomstig de artikelen 8 en 8 bis voor het eerst op de markt aanbieden.

2. De lidstaten kunnen een regeling voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid opzetten voor de producenten van matrassen overeenkomstig de artikelen 8 en 8 bis.

3. De lidstaten zorgen ervoor dat een producent zoals gedefinieerd in artikel 3, lid 4 ter, punt d), die in een andere lidstaat is gevestigd en textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater voor het eerst op hun grondgebied aanbiedt, schriftelijk een op hun grondgebied gevestigde rechtspersoon of natuurlijke persoon aanwijst als gemachtigde vertegenwoordiger om te voldoen aan de verplichtingen van de producent in verband met de regeling voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid op hun grondgebied.

De lidstaten kunnen bepalen dat een producent zoals gedefinieerd in artikel 3, lid 4 ter, punt d), die in een derde land is gevestigd en textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater voor het eerst op hun grondgebied aanbiedt, schriftelijk een op hun grondgebied gevestigde rechtspersoon of natuurlijke persoon moet aanwijzen als gemachtigde vertegenwoordiger om te voldoen aan de verplichtingen van de producent in verband met de regeling voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid op hun grondgebied.

4. De lidstaten zorgen ervoor dat, indien een producent zoals gedefinieerd in artikel 3, lid 4 ter, punt d), dat wenst, de eventuele verplichtingen uit hoofde van lid 3 van dit artikel namens de producent kunnen worden nagekomen door een organisatie voor producentenverantwoordelijkheid die bij schriftelijk mandaat is aangewezen. Indien een producent een organisatie voor producentenverantwoordelijkheid heeft aangewezen, zijn de verplichtingen uit hoofde van dit artikel van overeenkomstige toepassing op die organisatie, tenzij de lidstaat anders bepaalt.

5. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 38 bis gedelegeerde handelingen vast te stellen tot wijziging van bijlage IV quater bij deze richtlijn teneinde de codes van de gecombineerde nomenclatuur (GN) in die bijlage in overeenstemming te brengen met de GN-codes in bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad [1]*.

6. De lidstaten stellen op duidelijke wijze de taken en verantwoordelijkheden vast van de actoren die betrokken zijn bij de uitvoering, monitoring en verificatie van de in lid 1 van dit artikel bedoelde regeling voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid, overeenkomstig artikel 8 bis, lid 1, punt a).

7. De lidstaten zorgen er overeenkomstig artikel 8 bis, lid 6, voor dat de relevante actoren betrokken worden bij de uitvoering van de regeling voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid. Daaronder vallen ten minste:

a) producenten die producten op de markt aanbieden;

b) organisaties die namens producenten die producten op de markt aanbieden, de verplichtingen inzake uitgebreide producentenverantwoordelijkheid nakomen;

c) particuliere of publieke afvalverwerkers;

d) lokale instanties;

e) exploitanten die zich bezighouden met hergebruik en voorbereiding voor hergebruik;

f) entiteiten van de sociale economie, waaronder lokale sociale ondernemingen.

8. De lidstaten zorgen ervoor dat de producenten van textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater de kosten dragen van:

a) de inzameling van gebruikte en afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater en het daaropvolgende afvalbeheer dat de volgende activiteiten omvat:

   i) de inzameling van die gebruikte producten met het oog op hergebruik en de gescheiden inzameling van afgedankte producten met het oog op voorbereiding voor hergebruik en met het oog op recycling, overeenkomstig de artikelen 22 quater en 22 quinquies;

   ii) het vervoer van ingezamelde gebruikte en afgedankte producten als bedoeld in punt i) met het oog op daaropvolgende sortering voor hergebruik, met het oog op voorbereiding voor hergebruik en met het oog op recycling, overeenkomstig artikel 22 quinquies;

   iii) de sortering, voorbereiding voor hergebruik, recycling en andere handelingen voor nuttige toepassing en verwijdering van ingezamelde gebruikte en afgedankte producten als bedoeld in punt i);

   iv) de inzameling, het vervoer en de verwerking van afval die of dat voortvloeit uit de in de punten i), ii) en iii) bedoelde handelingen door entiteiten van de sociale economie en andere actoren die betrokken zijn bij het in artikel 22 quater, leden 8 en 11, bedoelde inzamelingssysteem;

b) het verrichten van een onderzoek naar de samenstelling van ingezameld gemengd stedelijk afval overeenkomstig artikel 22 quinquies, lid 6;

c) het verstrekken van informatie, onder meer door middel van gepaste informatiecampagnes, over duurzame consumptie, afvalpreventie, hergebruik, voorbereiding voor hergebruik, waaronder reparatie, recycling, andere nuttige toepassing en verwijdering van textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten, overeenkomstig artikel 22 quater, leden 14, 15 en 18;

d) de verzameling van gegevens en de verslaglegging daarvan aan de bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 37;

e) de ondersteuning van onderzoek en ontwikkeling ter verbetering van het productontwerp voor de in artikel 5 van Verordening (EU) 2024/1781 vermelde productaspecten, en afvalpreventie- en afvalbeheeractiviteiten in overeenstemming met de afvalhiërarchie, met het oog op het opschalen van vezel-tot-vezelrecycling, onverminderd de staatssteunregels van de Unie.

9. De lidstaten kunnen besluiten dat de producenten van textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater, gedeeltelijk of volledig de in lid 8, punt a), van dit artikel bedoelde kosten moeten dekken voor afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater die eindigen in het gemengd stedelijk afval.

10. De lidstaten zorgen ervoor dat producenten van textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater de in lid 8 van dit artikel bedoelde kosten dekken met betrekking tot gebruikte en afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater die zijn gedeponeerd bij inzamelpunten die zijn opgezet overeenkomstig artikel 22 quater, leden 8 en 11, indien dergelijke producten, met inbegrip van gebruikte en afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten die mogelijk zijn ingezameld via particuliere terugnameregelingen en later zijn samengevoegd met textielproducten die zijn ingezameld op grond van artikel 22 quater, lid 8, vanaf 16 oktober 2025 voor het eerst op de markt zijn aangeboden en in de lidstaat in kwestie op die datum al een regeling voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid voor de textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater is ingevoerd overeenkomstig de artikelen 8 en 8 bis.

11. De lidstaten zorgen ervoor dat producenten van textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater de in lid 8 van dit artikel bedoelde kosten dekken met betrekking tot gebruikte en afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater die zijn gedeponeerd bij inzamelpunten die zijn opgezet overeenkomstig artikel 22 quater, leden 8 en 11, indien dergelijke producten, met inbegrip van gebruikte en afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten die mogelijk zijn ingezameld via particuliere terugnameregelingen en later zijn samengevoegd met textielproducten die zijn ingezameld op grond van artikel 22 quater, lid 8, voor het eerst op de markt zijn aangeboden:

a) vanaf de datum waarop de lidstaat de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking heeft laten treden om te voldoen aan Richtlijn (EU) 2025/1892 van het Europees Parlement en de Raad [2]*, op grond van artikel 2, lid 1, van die richtlijn, of

b) uiterlijk vanaf 17 april 2028, en in de lidstaat in kwestie vanaf 16 oktober 2025 een regeling voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid voor de textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater is ingevoerd overeenkomstig lid 1 van dit artikel.

12. De in lid 8 bedoelde te dekken kosten mogen niet hoger zijn dan de kosten die noodzakelijk zijn om de in dat lid bedoelde diensten op kostenefficiënte wijze te verlenen en worden overeenkomstig lid 7 op transparante wijze tussen de betrokken actoren vastgesteld.

13. Met het oog op de naleving van artikel 30, lid 1, punten d) en e), van Verordening (EU) 2022/2065 zorgen de lidstaten ervoor dat aanbieders van onlineplatforms die binnen het toepassingsgebied van hoofdstuk III, afdeling 4, van die verordening vallen en die consumenten de mogelijkheid bieden overeenkomsten op afstand te sluiten met producenten die textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater aanbieden aan consumenten in de Unie, de volgende informatie verkrijgen van producenten, voordat zij producenten toestaan van hun diensten gebruik te maken:

a) informatie over de registratie in het in artikel 22 ter bedoelde producentenregister in de lidstaat waar de consument is gevestigd en het registratienummer of de registratienummers van de producent in dat register;

b) een zelfcertificering van de producent waarmee die zich ertoe verbindt alleen textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater aan te bieden waarvoor in de lidstaat waar de consument is gevestigd, aan de in de leden 1 en 8 van dit artikel en de in artikel 22 quater, lid 1, bedoelde eisen inzake uitgebreide producentenverantwoordelijkheid is voldaan.

14. De lidstaten zorgen ervoor dat de in lid 1 van dit artikel bedoelde regelingen voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid uiterlijk op 17 april 2028 worden ingevoerd overeenkomstig de artikelen 8, 8 bis, en 22 bis tot en met 22 quinquies.

15. De lidstaten nemen maatregelen om ervoor te zorgen dat producenten die textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater aanbieden aan eindgebruikers in de Unie, aan fulfilment-dienstverleners de in lid 13 bedoelde informatie verstrekken op het moment van de sluiting van de overeenkomst tussen de fulfilmentdienstverlener en de producent voor een van de in artikel 3, punt 11, van Verordening (EU) 2019/1020 genoemde diensten.

16. De lidstaten zorgen ervoor dat de fulfilmentdienstverlener na ontvangst van de in lid 15 bedoelde informatie en op het moment van de sluiting van de overeenkomst tussen de fulfilmentdienstverlener en de producent voor een van de in artikel 3, punt 11, van Verordening (EU) 2019/1020 bedoelde diensten alles in het werk stelt om te beoordelen of de in lid 15 van dit artikel bedoelde informatie betrouwbaar en volledig is door vrij beschikbare officiële onlinedatabanken of online-interfaces die door een lidstaat of de Unie beschikbaar worden gesteld te gebruiken of door de producent te verzoeken ondersteunende documenten uit betrouwbare bronnen te verstrekken. Voor de toepassing van deze richtlijn zijn de producenten aansprakelijk voor de juistheid van de verstrekte informatie.

De lidstaten zorgen ervoor dat:

a) indien een fulfilmentdienstverlener voldoende aanwijzingen verkrijgt of redenen heeft om aan te nemen dat de van de betrokken producent verkregen informatie als bedoeld in lid 15 onjuist, onvolledig of niet actueel is, de fulfilmentdienstverlener die producent verzoekt die informatie onverwijld of binnen de in het Unierecht en het nationale recht vastgelegde termijn te corrigeren, aan te vullen of bij te werken, en

b) indien de producent die informatie niet corrigeert, aanvult of bijwerkt, de fulfilmentdienstverlener de verlening van zijn dienst aan die producent met betrekking tot het aanbieden van textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater aan eindgebruikers in de Unie snel opschort totdat volledig aan het verzoek is voldaan, waarbij de fulfilmentdienstverlener de producent de redenen voor de opschorting meedeelt.

17. Onverminderd artikel 4 van Verordening (EU) 2019/1150 van het Europees Parlement en de Raad ([3])* zorgen de lidstaten ervoor dat, indien een fulfilmentdienstverlener de verlening van zijn dienst opschort op grond van lid 16 van dit artikel, de betrokken producent het recht heeft de opschorting door de fulfilmentdienstverlener aan te vechten voor een rechterlijke instantie in een van de lidstaten waar de fulfilmentdienstverlener is gevestigd.

Artikel 22 ter

Register van producenten van textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten

1. De lidstaten stellen een register op van producenten van textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater ("producentenregister") om na te gaan of die producenten artikel 22 bis en artikel 22 quater, lid 1, naleven.

De Commissie zet een website online met links naar alle nationale producentenregisters om de registratie van producenten in alle lidstaten te vergemakkelijken. De lidstaten stellen de Commissie binnen 30 dagen na de invoering van hun nationale register in kennis van de link naar hun nationale producentenregisters. De informatie in elk producentenregister is eenvoudig toegankelijk, openbaar en gratis beschikbaar, machineleesbaar, sorteerbaar en doorzoekbaar, waarbij open standaarden voor gebruik door derden in acht worden genomen. Verstrekking van informatie uit hoofde van dit lid doet geen afbreuk aan het bewaren van de commerciële en industriële vertrouwelijkheid van gevoelige informatie overeenkomstig het desbetreffende Unie- en nationaal recht.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat de producenten verplicht zijn zich in het producentenregister te registreren. Daartoe vereisen de lidstaten van de producenten dat zij een registratieaanvraag indienen in elke lidstaat waar zij textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater voor het eerst op de markt aanbieden.

3. De lidstaten staan producenten alleen toe textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater voor het eerst op de markt aan te bieden indien zij of, in het geval van een machtiging, hun gemachtigde vertegenwoordigers voor de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid, in de lidstaat in kwestie zijn geregistreerd.

4. In de registratieaanvraag worden de volgende gegevens vermeld:

a) de naam, het handelsmerk, de merknamen waaronder de producent in de betrokken lidstaat actief is (indien beschikbaar) en het adres van de producent, inclusief postcode en plaats, straat en huisnummer, land, eventueel telefoonnummer, webadres en e-mailadres, en één contactpunt;

b) de nationale identificatiecode van de producent, inclusief handelsregisternummer of een gelijkwaardig officieel registratienummer en het Europees of nationaal fiscaal identificatienummer;

c) de GN-codes van de textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater die de producent voornemens is voor het eerst op de markt aan te bieden;

d) naam, postcode, plaats, straat en huisnummer, land, eventueel telefoonnummer, webadres, e-mailadres en nationale identificatiecode van de organisatie voor producentenverantwoordelijkheid, het handelsregisternummer of een gelijkwaardig officieel registratienummer, het Europees of nationaal fiscaal identificatienummer van de organisatie voor producentenverantwoordelijkheid, en het mandaat van de vertegenwoordigde producent;

e) een verklaring van de producent of, indien toepasselijk, de gemachtigde vertegenwoordiger voor de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid of de organisatie voor producentenverantwoordelijkheid, waarin wordt verklaard dat de verstrekte informatie juist is.

5. De lidstaten zorgen ervoor dat een organisatie voor producentenverantwoordelijkheid namens de producent aan de uit hoofde van dit artikel vastgelegde verplichtingen kan voldoen door middel van een schriftelijk mandaat.

Indien een producent een organisatie voor producentenverantwoordelijkheid heeft aangewezen, zijn de verplichtingen uit hoofde van dit artikel van overeenkomstige toepassing op die organisatie, tenzij de lidstaat anders bepaalt.

6. De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde autoriteit:

a) de in lid 2 bedoelde registratieaanvragen van producenten ontvangt via een elektronisch gegevensverwerkingssysteem, waarvan de details op de website van de bevoegde autoriteit beschikbaar worden gesteld;

b) registraties toekent en uiterlijk twaalf weken na de dag waarop alle in lid 4 beschreven informatie is verstrekt, een registratienummer verleent;

c) nadere bepalingen kan vaststellen ten aanzien van de registratie-eisen en het registratieproces, zonder materiële eisen toe te voegen aan de in lid 4 vastgelegde eisen;

d) producenten een op kosten gebaseerde en evenredige vergoeding in rekening kan brengen voor de behandeling van de in lid 2 bedoelde aanvragen.

7. De bevoegde autoriteit kan de registratie van de producent weigeren of intrekken wanneer de in lid 4 bedoelde informatie en de bijbehorende bewijsstukken niet zijn verstrekt of ontoereikend zijn of wanneer de producent niet langer voldoet aan de in lid 4, punt d), vastgelegde eisen.

8. De lidstaten vereisen dat de producent of, indien toepasselijk, de gemachtigde vertegenwoordiger voor de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid of de organisatie voor producentenverantwoordelijkheid de bevoegde autoriteit zonder onnodige vertraging in kennis stelt van wijzigingen in de informatie in de registratie overeenkomstig lid 4, punt d), en van de eventuele definitieve stopzetting wat betreft het voor het eerst op de markt aanbieden van de in de registratie genoemde textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten. Een producent wordt uit het register geschrapt wanneer de producent ophoudt te bestaan.

9. Indien de informatie in het producentenregister niet openbaar toegankelijk is, waarborgen de lidstaten dat aanbieders van onlineplatforms die consumenten in staat stellen overeenkomsten op afstand te sluiten met producenten en fulfilmentdienstverleners die overeenkomsten sluiten voor een van de in artikel 3, punt 11), van Verordening (EU) 2019/1020 vermelde diensten met producenten die aan eindgebruikers textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater aanbieden, kosteloos toegang krijgen tot het producentenregister.

10. Uiterlijk op 17 april 2027 stelt de Commissie uitvoeringshandelingen vast tot bepaling van het geharmoniseerde formaat voor registratie in het producentenregister op basis van de informatievereisten van lid 4 van dit artikel. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 39, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure.

Artikel 22 quater

Organisaties voor producentenverantwoordelijkheid voor textielproducten

1. De lidstaten zorgen ervoor dat producenten van textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater een organisatie voor producentenverantwoordelijkheid opdragen om namens hen hun in artikel 22 bis vastgelegde verplichtingen inzake uitgebreide producentenverantwoordelijkheid na te komen.

2. De lidstaten vereisen dat organisaties voor producentenverantwoordelijkheid die namens producenten de verplichtingen inzake uitgebreide producentenverantwoordelijkheid willen nakomen overeenkomstig artikel 8 bis, lid 3, de artikelen 22 bis, 22 ter en 22 quinquies en dit artikel, daartoe goedkeuring van een bevoegde autoriteit verkrijgen.

3. De lidstaten bepalen de criteria inzake de kwalificaties waarover organisaties voor producentenverantwoordelijkheid moeten beschikken om door producenten te kunnen worden aangesteld om namens hen de verplichtingen inzake uitgebreide producentenverantwoordelijkheid na te komen. De lidstaten verplichten organisaties voor producentenverantwoordelijkheid om aan te tonen dat zij over de nodige deskundigheid op het gebied van afvalbeheer en duurzaamheid beschikken.

4. De lidstaten mogen afwijken van de verplichting van lid 3, mits zij uiterlijk op 16 oktober 2025 reeds criteria hebben vastgesteld om ervoor te zorgen dat een organisatie voor producentenverantwoordelijkheid slechts door producenten kan worden aangesteld om namens hen de verplichtingen inzake uitgebreide producentenverantwoordelijkheid na te komen indien zij haar deskundigheid op het gebied van afvalbeheer aantoont en die criteria waarborgen dat de organisatie voor producentenverantwoordelijkheid het afval op duurzame wijze zal beheren en het effect van het afvalbeheer op het milieu zal beperken.

5. Onverminderd artikel 8 bis, lid 4, vereisen de lidstaten dat organisaties voor producentenverantwoordelijkheid ervoor zorgen dat de financiële bijdragen die aan hen worden betaald door producenten van textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater:

a) worden gebaseerd op het gewicht en, indien passend, de kwantiteit van de betrokken producten en, voor de textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater, worden gemoduleerd op basis van de op grond van Verordening (EU) 2024/1781 vastgestelde vereisten inzake ecologisch ontwerp die het meest relevant zijn voor de preventie van afval van textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten en voor de verwerking ervan overeenkomstig de afvalhiërarchie en de overeenkomstige meetmethoden voor die criteria die zijn vastgesteld op grond van die verordening of ander Unierecht waarin geharmoniseerde duurzaamheidscriteria en meetmethoden voor textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten zijn vastgelegd, en die de verbetering van de ecologische duurzaamheid en circulariteit van die producten waarborgen;

b) rekening houden met de inkomsten van de organisaties voor producentenverantwoordelijkheid uit hergebruik, uit de voorbereiding voor hergebruik of uit de waarde van secundaire grondstoffen uit gerecyclede afgedankte textielproducten;

c) zorgen voor een gelijke behandeling van producenten ongeacht hun oorsprong of omvang, zonder daarbij producenten, met inbegrip van kleine en middelgrote ondernemingen, van kleine hoeveelheden textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater, onevenredig te belasten.

6. Waar het wenselijk is ultrafast en fast fashion en de overproductie van afval van textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater die daarmee gepaard gaat, aan te pakken, kunnen de lidstaten van de organisaties voor producentenverantwoordelijkheid vereisen dat zij de financiële bijdrage voor textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater moduleren op de uit dergelijke praktijken voortvloeiende levensduur van producten, de nuttige levensduur van die producten na de eerste gebruiker, en de bijdrage aan het sluiten van de kringloop voor die producten, door afgedankte textielproducten om te vormen tot grondstoffen voor nieuwe productieketens.

7. Indien dat nodig is om verstoring van de interne markt te voorkomen en om consistentie te waarborgen met de vereisten inzake ecologisch ontwerp als vastgesteld op grond van artikel 4, in samenhang met artikel 5, van Verordening (EU) 2024/1781, stelt de Commissie uitvoeringshandelingen vast met daarin de criteria voor de modulatie van vergoedingen met het oog op de toepassing van lid 5, punt a), en lid 6 van dit artikel. Die uitvoeringshandelingen hebben geen betrekking op de precieze bepaling van de bijdragen en worden vastgesteld volgens de in artikel 39, lid 2, van deze richtlijn bedoelde onderzoeksprocedure.

8. De lidstaten zorgen ervoor dat de organisaties voor producentenverantwoordelijkheid op het grondgebied van een lidstaat waar zij die producten voor het eerst op de markt aanbieden, een systeem opzetten voor de gescheiden inzameling van gebruikte en afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater, ongeacht de aard, de samenstelling van het materiaal, de staat, de naam, het merk, het handelsmerk of de oorsprong ervan. Het systeem voor gescheiden inzameling:

a) biedt de in lid 9, punt a), bedoelde actoren de mogelijkheid om gebruikte en afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten te laten inzamelen, en voorziet in de praktische regelingen die nodig zijn voor de inzameling en het vervoer van gebruikte en afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten, en stelt kosteloos geschikte inzamelings- en transportcontainers ter beschikking van de inzamelpunten die deel uitmaken van het inzamelingssysteem van de organisatie voor producentenverantwoordelijkheid;

b) zorgt voor de kosteloze inzameling van gebruikte en afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten die worden ingezameld via de inzamelpunten die deel uitmaken van het inzamelingssysteem van de organisatie voor producentenverantwoordelijkheid, met een frequentie die afgestemd is op het bestreken gebied en de hoeveelheid gebruikte en afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten die gewoonlijk via die inzamelpunten worden ingezameld;

c) zorgt voor de kosteloze inzameling van door entiteiten van de sociale economie en andere actoren geproduceerd afval van textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten die worden ingezameld via de inzamelpunten die deel uitmaken van het inzamelingssysteem van de organisatie voor producentenverantwoordelijkheid, waarbij er wordt gecoördineerd tussen de organisatie voor producentenverantwoordelijkheid en die entiteiten van de sociale economie en die andere actoren.

Elke coördinatie tussen organisaties voor producentenverantwoordelijkheid blijft onderworpen aan het mededingingsrecht van de Unie.

9. De lidstaten zorgen ervoor dat het in lid 8 bedoelde inzamelingssysteem:

a) bestaat uit inzamelpunten die namens hen zijn opgezet door de organisaties voor producentenverantwoordelijkheid en afvalbeheerders, in samenwerking met een of meer van de volgende actoren: entiteiten van de sociale economie, detailhandelaren, overheidsinstanties of derden die namens die overheidsinstanties gebruikte en afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater, inzamelen, en exploitanten van vrijwillige inzamelpunten;

b) het gehele grondgebied van de lidstaat bestrijkt, rekening houdend met de omvang en dichtheid van de bevolking, met de verwachte hoeveelheid gebruikte en afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater, en met de toegankelijkheid voor en nabijheid van eindgebruikers, zonder zich te beperken tot gebieden waar de inzameling en het daaropvolgende beheer van die producten winstgevend is;

c) tegelijk voor een aanhoudende en technisch haalbare toename van de gescheiden inzameling en voor een overeenkomstige afname van de hoeveelheid gebruikte en afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater in het ingezameld gemengd stedelijk afval zorgt, op basis van de beschikbare goede praktijken.

10. De lidstaten zorgen ervoor dat organisaties voor producentenverantwoordelijkheid de deelname van lokale overheidsinstanties, entiteiten van de sociale economie of andere exploitanten die zich met hergebruik bezighouden aan het op grond van lid 8 opgezette systeem voor gescheiden inzameling, niet mogen weigeren.

11. Onverminderd lid 8, punten a) en b), en lid 9, punt a), zorgen de lidstaten ervoor dat entiteiten van de sociale economie hun eigen punten voor gescheiden inzameling mogen onderhouden en exploiteren en dat zij wat betreft de locatie van de punten voor gescheiden inzameling een gelijke of voorkeursbehandeling krijgen. De lidstaten zorgen ervoor dat entiteiten van de sociale economie die overeenkomstig lid 9, punt a), deel uitmaken van het inzamelingssysteem, niet verplicht zijn om ingezamelde gebruikte en afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater in te leveren bij de organisatie voor producentenverantwoordelijkheid.

12. De lidstaten zorgen ervoor dat entiteiten van de sociale economie die overeenkomstig lid 11 hun eigen punten voor gescheiden inzameling exploiteren, ten minste eenmaal per jaar aan de bevoegde autoriteit de volgende informatie verstrekken in verband met de hoeveelheid (in gewicht) gescheiden ingezamelde gebruikte en afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater:

a) de hoeveelheid (in gewicht) die voor hergebruik geschikt is bevonden, waar mogelijk met vermelding van de uitgevoerde hoeveelheid (in gewicht);

b) de hoeveelheid (in gewicht) die bestemd is om te worden voorbereid voor hergebruik en om te worden gerecycled, indien beschikbaar met afzonderlijke vermelding van vezel-tot-vezelrecycling en van de uitgevoerde hoeveelheid in gewicht, en

c) de hoeveelheid (in gewicht) die bestemd is voor andere nuttige toepassing of verwijdering.

13. In afwijking van lid 12 kunnen de lidstaten entiteiten van de sociale economie geheel of gedeeltelijk vrijstellen van de verplichting om de in lid 12 bedoelde informatie in te dienen, indien de naleving van die verslagleggingsverplichtingen onevenredige administratieve lasten zou veroorzaken voor die entiteiten.

14. De lidstaten zorgen ervoor dat organisaties voor producentenverantwoordelijkheid, naast de in artikel 8 bis, lid 2, bedoelde informatie, aan eindgebruikers de volgende informatie ter beschikking stellen over duurzame consumptie, met inbegrip van tweedehandsopties, hergebruik en beheer aan het einde van de levensduur van textiel en schoeisel, met betrekking tot textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater die producenten voor het eerst op de markt aanbieden:

a) de rol van eindgebruikers in het bijdragen aan afvalpreventie, met inbegrip van beste praktijken, met name door duurzame consumptiepatronen te bevorderen en een goede zorg voor producten tijdens het gebruik te stimuleren;

b) de beschikbare regelingen voor hergebruik en reparatie van textiel en schoeisel;

c) de locatie van inzamelpunten;

d) de rol van eindgebruikers in het op een correcte manier bijdragen aan de gescheiden inzameling van gebruikte en afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten, ook door te doneren;

e) de impact van textielproductie op het milieu, de gezondheid van de mens en sociale en mensenrechten, met name van "fast fashion"-praktijken en consumptie, recycling en andere handelingen voor nuttige toepassing en verwijdering en het incorrect weggooien van afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten, zoals het weggooien ervan als zwerfafval of in het gemengd stedelijk afval, alsmede de stappen die zijn genomen om de impact op het milieu en de menselijke gezondheid te beperken.

15. De lidstaten zorgen ervoor dat de organisatie voor producentenverantwoordelijkheid de in lid 14 bedoelde informatie regelmatig verstrekt, en dat de informatie actueel is en wordt verstrekt door middel van:

a) een website of een ander elektronisch communicatiemiddel;

b) communicatie op openbare plaatsen en bij het inzamelpunt;

c) onderwijsprogramma's, bewustmakingscampagnes en activiteiten om de betrokkenheid van de gemeenschap te bevorderen;

d) voorlichting in een taal of talen die gebruikers en consumenten gemakkelijk kunnen begrijpen.

16. Indien in een lidstaat meerdere organisaties voor producentenverantwoordelijkheid zijn aangesteld om namens producenten de verplichtingen inzake uitgebreide producentenverantwoordelijkheid na te komen, zorgen de lidstaten ervoor dat die organisaties voor producentenverantwoordelijkheid het gehele grondgebied van die lidstaat bestrijken, zodat de kwaliteit van de dienstverlening van het systeem voor gescheiden inzameling voor gebruikte en afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater op het gehele grondgebied uniform is.

De lidstaten dragen de bevoegde autoriteit op, of wijzen een onafhankelijke derde partij aan, om erop toe te zien dat organisaties voor producentenverantwoordelijkheid hun verplichtingen op gecoördineerde wijze en met inachtneming van het mededingingsrecht van de Unie nakomen. Lidstaten waar slechts één organisatie voor producentenverantwoordelijkheid is aangesteld om namens producenten de verplichtingen inzake uitgebreide producentenverantwoordelijkheid na te komen, kunnen de bevoegde autoriteit opdragen, of een onafhankelijke derde partij aanwijzen, om erop toe te zien dat de organisatie voor producentenverantwoordelijkheid bij het nakomen van haar verplichtingen het mededingingsrecht van de Unie in acht neemt.

17. De lidstaten vereisen dat de organisaties voor producentenverantwoordelijkheid de vertrouwelijkheid waarborgen van de gegevens waarover zij beschikken met betrekking tot informatie inzake eigendomsrechten of informatie die rechtstreeks kan worden toegeschreven aan afzonderlijke producenten of hun gemachtigde vertegenwoordigers.

18. De lidstaten zorgen ervoor dat de organisaties voor producentenverantwoordelijkheid op hun websites, naast de in artikel 8 bis, lid 3, punt e), bedoelde informatie, het volgende publiceren:

a) ten minste eenmaal per jaar, met inachtneming van de commerciële en industriële vertrouwelijkheid, informatie over:

   i) de hoeveelheid, met inbegrip van de hoeveelheid in gewicht, producten die voor het eerst op de markt worden aangeboden;

   ii) de hoeveelheid (in gewicht) gescheiden ingezamelde gebruikte en afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater, met afzonderlijke vermelding van onverkochte producten;

   iii) de door de organisatie voor producentenverantwoordelijkheid bereikte percentages hergebruik, voorbereiding voor hergebruik, en recycling, met afzonderlijke vermelding van het percentage vezel-tot-vezelrecycling;

   iv) de percentages andere handelingen voor nuttige toepassing en verwijdering, en

   v) de percentages uitgevoerde voor hergebruik geschikt bevonden gebruikte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater en uitgevoerde afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater;

b) informatie over de selectieprocedure voor overeenkomstig lid 19 te selecteren afvalbeheerders.

19. De lidstaten zorgen ervoor dat organisaties voor producentenverantwoordelijkheid een transparante en niet-discriminerende procedure vaststellen voor de selectie van afvalbeheerders, op basis van transparante gunningscriteria, zonder kleine en middelgrote ondernemingen onevenredig te belasten, voor de inkoop van:

a) afvalbeheerdiensten van in lid 9, punt a), bedoelde afvalbeheerders, en

b) de daaropvolgende afvalverwerking.

20. De lidstaten zorgen ervoor dat organisaties voor producentenverantwoordelijkheid de bevoegde autoriteiten jaarlijks de in lid 18, punten a) en b), bedoelde informatie verstrekken, met inbegrip van de in lid 18, punt a), bedoelde relevante informatie die jaarlijks moet worden verstrekt door de producenten van in bijlage IV quater genoemde textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten die voor het eerst op de markt zijn aangeboden. De lidstaten zorgen ervoor dat organisaties voor producentenverantwoordelijkheid de hoeveelheid in gewicht wat betreft de in lid 18, punt a), iii), iv) en v), bedoelde informatie specificeren.

In afwijking van de eerste alinea van dit lid vereisen de lidstaten van organisaties voor producentenverantwoordelijkheid dat zij producenten die als onderneming minder dan tien werknemers tellen en waarvan de jaaromzet en het jaarlijks balanstotaal niet meer dan 2 miljoen EUR bedragen, alleen vragen om jaarlijks de in lid 18, punt a), i), vermelde informatie te verstrekken.

De Commissie wijzigt de Uitvoeringsbesluiten (EU) 2019/1004 ([4])* en (EU) 2021/19 ([5])* van de Commissie teneinde die uitvoeringshandelingen overeenkomstig artikel 37, lid 7, van deze richtlijn aan te vullen met de in de eerste alinea bedoelde informatie. De gewijzigde uitvoeringshandelingen hebben betrekking op:

a) informatie over verslagleggingsschema's;

b) specificaties met betrekking tot de structuur en het formaat van de verslaglegging van gegevens teneinde de uniformiteit en consistentie te waarborgen en de consolidatie door organisaties voor producentenverantwoordelijkheid te faciliteren.

Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 39, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure.

Artikel 22 quinquies

Beheer van afgedankt textiel

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de infrastructuur en activiteiten voor het inzamelen, het laden en lossen, het vervoer en de opslag, alsook overige handelingen zoals het verwerken, van gebruikt en afgedankt textiel, en de daaropvolgende sorterings- en verwerkingsprocessen, beschermd worden tegen slechte weersomstandigheden en potentiële bronnen van verontreiniging teneinde beschadiging en kruisbesmetting van ingezameld gebruikt en afgedankt textiel te voorkomen. Gescheiden ingezameld gebruikt en afgedankt textiel wordt op het punt voor gescheiden inzameling of de sorteerinrichting professioneel gescreend om niet-doelproducten of materialen of stoffen die een potentiële bron van verontreiniging vormen, te vinden en te verwijderen.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat gebruikte en afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten die gescheiden worden ingezameld, ook overeenkomstig artikel 22 quater, leden 8 en 11, bij inzameling als afval worden beschouwd.

Met betrekking tot textielproducten die niet zijn genoemd in bijlage IV quater en weggegooide onverkochte in bijlage IV quater genoemde textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten, zorgen de lidstaten ervoor dat de verschillende fracties van textielmaterialen en textielartikelen gescheiden worden gehouden op de plaats waar het afval ontstaat, indien die scheiding later hergebruik, latere voorbereiding voor hergebruik of latere recycling, met inbegrip van vezel-tot-vezelrecycling indien de technologische vooruitgang dat toelaat, vergemakkelijkt. Die scheiding gebeurt op kostenefficiënte wijze teneinde de terugwinning van hulpbronnen en de milieuvoordelen te maximaliseren.

3. In afwijking van lid 2 worden gebruikte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten die rechtstreeks door eindgebruikers worden overhandigd en die door de exploitant van een hergebruikfaciliteit of entiteit van de sociale economie op het inzamelpunt na een directe professionele beoordeling geschikt worden bevonden voor hergebruik, bij de inzameling niet als afval beschouwd.

4. De lidstaten zorgen ervoor dat gebruikte en afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten die gescheiden worden ingezameld, ook overeenkomstig artikel 22 quater, leden 8 en 11, worden gesorteerd om verwerking in overeenstemming met de afvalhiërarchie te waarborgen.

5. De lidstaten zorgen ervoor dat het sorteren van gebruikte en afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten die gescheiden worden ingezameld, ook overeenkomstig artikel 22 quater, leden 8 en 11, aan de volgende eisen voldoet:

a) de sortering bestaat in het genereren van textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten voor hergebruik en voorbereiding voor hergebruik, waarbij voorrang wordt gegeven aan lokale sortering en, indien passend, lokaal hergebruik;

b) de sortering voor hergebruik van textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten gebeurt met een passende mate van gedetailleerdheid, zodat per product kan worden gesorteerd, waarbij fracties die geschikt zijn voor direct hergebruik worden gescheiden van fracties die verder moeten worden voorbereid voor hergebruik, en de sortering wordt afgestemd op een specifieke markt voor hergebruik, waarbij actuele sorteringscriteria worden toegepast die relevant zijn voor de ontvangende markt;

c) producten die als ongeschikt voor hergebruik worden beschouwd, worden gesorteerd voor herfabricage en recycling, met inbegrip van, als de technologische vooruitgang dat toelaat, vezel-tot-vezelrecycling, teneinde voorrang te geven aan herfabricage boven recycling;

d) het resultaat van de sortering en de daaropvolgende handelingen voor nuttige toepassing, bestemd voor hergebruik, voldoet aan de criteria om niet langer als afval te worden beschouwd, zoals bedoeld in artikel 6.

6. Uiterlijk op 1 januari 2026 en vervolgens om de vijf jaar voeren de lidstaten een onderzoek uit naar de samenstelling van ingezameld gemengd stedelijk afval om het aandeel afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten daarin te bepalen, indien passend, overeenkomstig de in bijlage IV quater bedoelde GN-codes. De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde autoriteiten, op basis van de verkregen informatie, van de organisaties voor producentenverantwoordelijkheid kunnen vereisen dat zij corrigerende maatregelen nemen om hun netwerk van inzamelpunten uit te breiden en dat zij voorlichtingscampagnes voeren overeenkomstig artikel 22 quater, leden 14 en 15. De lidstaten zorgen ervoor dat de resultaten van die onderzoeken voor het publiek beschikbaar zijn.

7. De lidstaten zorgen ervoor dat, om een onderscheid te maken tussen voor hergebruik geschikt bevonden gebruikte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten en afgedankte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten, overbrengingen van voor hergebruik geschikt bevonden gebruikte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten waarvan wordt vermoed dat het afval is, door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten kunnen worden geïnspecteerd om vast te stellen of zij voldoen aan de minimumeisen van de leden 8 en 9 voor overbrengingen van voor hergebruik geschikt bevonden gebruikte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten en dat daarop toezicht kan worden gehouden.

8. De lidstaten zorgen ervoor dat beroepsmatig georganiseerde overbrengingen van voor hergebruik geschikt bevonden gebruikte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten voldoen aan de in lid 9 vastgestelde minimumeisen inzake registratie en ten minste vergezeld gaan van de volgende informatie:

a) een kopie van de factuur en het contract met betrekking tot de verkoop of eigendomsoverdracht van de textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten, waarin wordt verklaard dat zij bestemd en geschikt zijn voor direct hergebruik;

b) een bewijs van voorafgaande sortering of de directe professionele beoordeling volgens welke de producten geschikt zijn bevonden voor hergebruik overeenkomstig dit artikel en, indien beschikbaar, de op grond van artikel 6, lid 2, vastgestelde criteria, in de vorm van een kopie van de registratie van elke baal in de zending en een protocol met alle in lid 9 bedoelde registratiegegevens;

c) een verklaring van de natuurlijke of rechtspersoon die in het bezit is van voor hergebruik geschikt bevonden gebruikte textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten en die beroepsmatig het vervoer van voor hergebruik geschikt bevonden gebruikte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten regelt, dat geen van de materialen in de zending afval is in de zin van artikel 3, lid 1.

De lidstaten zorgen ervoor dat de in de eerste alinea van dit lid bedoelde overbrengingen op passende wijze worden beschermd tegen beschadiging tijdens het vervoer en het laden en lossen, met name door een toereikende verpakking en adequate stapeling van de lading, zodat de integriteit en kwaliteit van de textielproducten voor hergebruik gedurende het gehele vervoersproces behouden blijven.

9. De lidstaten zorgen ervoor dat overbrengingen van voor hergebruik geschikt bevonden gebruikte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten voldoen aan de volgende minimumeisen inzake registratie:

a) de registratie van de sortering, de directe professionele beoordeling volgens welke de producten geschikt zijn bevonden voor hergebruik of de voorbereiding voor hergebruik wordt stevig maar niet onlosmakelijk op de verpakking aangebracht;

b) de registratie bevat de volgende informatie:

i) een beschrijving van de in de baal aanwezige artikelen op basis van het meest gedetailleerde sorteerniveau dat de textielartikelen tijdens de sortering of de voorbereiding voor hergebruik hebben ondergaan, zoals kledingstuktype, maat, kleur, geslacht, materiaalsamenstelling, en alle andere relevante kenmerken die bijdragen tot een efficiënt hergebruik;

ii) de naam en het adres van het bedrijf dat verantwoordelijk is voor de definitieve sortering of de voorbereiding voor hergebruik.

10. De lidstaten zorgen ervoor dat, wanneer de bevoegde autoriteiten of de bij inspecties betrokken autoriteiten vaststellen dat een voorgenomen overbrenging van voor hergebruik geschikt bevonden gebruikte textiel-, textielgerelateerde en schoeiselproducten ervan wordt verdacht afval te zijn, de kosten van passende analyses, inspecties en opslag van de voor hergebruik geschikt bevonden gebruikte textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten waarvan wordt vermoed dat het afval is, in rekening kunnen worden gebracht bij de producenten van textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater, bij derden die namens hen optreden of bij andere personen die de overbrenging regelen.

([1])* Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (PB L 256 van 7.9.1987, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1987/2658/oj).

([2])* Richtlijn (EU) 2025/1892 van het Europees Parlement en de Raad van 10 september 2025 tot wijziging van Richtlijn 2008/98/EG betreffende afvalstoffen (PB L, 2025/1892, 26.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1892/oj).

([3])* Verordening (EU) 2019/1150 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 ter bevordering van billijkheid en transparantie voor zakelijke gebruikers van onlinetussenhandelsdiensten (PB L 186 van 11.7.2019, blz. 57, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1150/oj).

([4])* Uitvoeringsbesluit (EU) 2019/1004 van de Commissie van 7 juni 2019 tot vaststelling van voorschriften voor de berekening, de verificatie en de verslaglegging van gegevens over afvalstoffen overeenkomstig Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Uitvoeringsbesluit C(2012) 2384 van de Commissie (PB L 163 van 20.6.2019, blz. 66, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2019/1004/oj).

([5])* Uitvoeringsbesluit (EU) 2021/19 van de Commissie van 18 december 2020 tot vaststelling van een gemeenschappelijke methode en een model voor verslaglegging over hergebruik overeenkomstig Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 10 van 12.1.2021, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2021/19/oj).";

8) in artikel 29 wordt lid 2 bis vervangen door:

"2 bis. De lidstaten stellen specifieke programma's vast voor de preventie van levensmiddelenafval, die als onderdeel van hun afvalpreventieprogramma's kunnen worden gepresenteerd.";

9) het volgende artikel wordt ingevoegd:

"*Artikel 29* bis

Programma's voor de preventie van levensmiddelenafval

1. De lidstaten evalueren hun programma's voor de preventie van levensmiddelenafval en passen die aan om de in artikel 9 bis, lid 4, bedoelde doelstellingen te bereiken. Die programma's bevatten ten minste de in artikel 9, lid 1, en artikel 9 bis, lid 1, vastgelegde maatregelen en, indien relevant, de in de bijlagen IV en IV bis vermelde maatregelen, en ze worden uiterlijk op 17 oktober 2027 meegedeeld aan de Commissie.

2. Elke lidstaat wijst de bevoegde autoriteiten aan die verantwoordelijk zijn voor de coördinatie van de in artikel 9 bis, lid 1, bedoelde maatregelen ter preventie van levensmiddelenafval die worden uitgevoerd om de in artikel 9 bis, lid 4, vastgelegde doelstellingen te bereiken, en stelt de Commissie daarvan uiterlijk op 17 januari 2026 in kennis. De Commissie maakt die informatie vervolgens bekend op de desbetreffende website.";

10) artikel 37 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 3 wordt de eerste alinea vervangen door:

"De lidstaten rapporteren de gegevens over de uitvoering van artikel 9, lid 4, en de in artikel 22 quater, lid 12, artikel 22 quater, lid 18, punt a), en artikel 22 quater, lid 20, bedoelde gegevens jaarlijks aan het Europees Milieuagentschap. De lidstaten brengen jaarlijks verslag uit aan de Commissie over de uitvoering van artikel 9 bis, lid 2.";

b) het volgende lid wordt ingevoegd:

"5 bis. De lidstaten maken de kwaliteitscontroleverslagen met betrekking tot artikel 9 bis, lid 2, openbaar, na te hebben beoordeeld of openbaarmaking de bescherming van vertrouwelijke bedrijfsinformatie zou ondermijnen.";

c) lid 7 wordt vervangen door:

"7. De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast tot vaststelling van het formaat waarin de in de leden 1, 3, 4 en 5 van dit artikel bedoelde gegevens moeten worden gerapporteerd. Voor de verslaglegging over de uitvoering van artikel 11, lid 2, punten a) en b), maken de lidstaten gebruik van het formaat dat is vastgesteld overeenkomstig het Uitvoeringsbesluit van de Commissie van 18 april 2012 tot vaststelling van een vragenlijst voor de verslagen van de lidstaten over de uitvoering van Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende afvalstoffen. Voor de verslaglegging over levensmiddelenafval wordt bij het ontwikkelen van het verslagleggingsformaat rekening gehouden met de uit hoofde van artikel 9 bis, lid 3, ontwikkelde methode. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 39, lid 2, van deze richtlijn bedoelde onderzoeksprocedure.";

11) artikel 38 bis wordt als volgt gewijzigd:

a) de leden 2 en 3 worden vervangen door:

"2. De in artikel 7, lid 1, artikel 9 bis, lid 3, artikel 11 bis, lid 10, artikel 27, leden 1 en 4, en artikel 38, leden 2 en 3, bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor een termijn van vijf jaar met ingang van 4 juli 2018. De in artikel 22 bis, lid 5, bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor een termijn van vijf jaar met ingang van 17 april 2027. De Commissie stelt uiterlijk negen maanden voor het einde van de termijn van vijf jaar een verslag op over de bevoegdheidsdelegatie. De bevoegdheidsdelegatie wordt stilzwijgend met termijnen van dezelfde duur verlengd, tenzij het Europees Parlement of de Raad zich uiterlijk drie maanden voor het einde van elke termijn tegen die verlenging verzet.

3. Het Europees Parlement of de Raad kan de in artikel 7, lid 1, artikel 9 bis, lid 3, artikel 11 bis, lid 10, artikel 22 bis, lid 5, artikel 27, leden 1 en 4, en artikel 38, leden 2 en 3, bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.";

b) lid 6 wordt vervangen door:

"6. Een op grond van artikel 7, lid 1, artikel 9 bis, lid 3, artikel 11 bis, lid 10, artikel 22 bis, lid 5, artikel 27, leden 1 en 4, en artikel 38, leden 2 en 3, vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van die termijn de Commissie hebben meegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met twee maanden verlengd.";

12) aan artikel 41 wordt de volgende alinea toegevoegd:

"Met ingang van 17 april 2029 worden de artikelen 22 bis, 22 ter, 22 quater en 22 quinquies van toepassing op ondernemingen die minder dan tien werknemers tellen en waarvan de jaaromzet en het jaarlijks balanstotaal niet meer dan 2 miljoen EUR bedragen.";

13) het volgende artikel wordt ingevoegd:

"*Artikel 41* bis

Evaluatie

Uiterlijk op 31 december 2029 verricht de Commissie een evaluatie van deze richtlijn en van Richtlijn 1999/31/EG. Daarbij wordt onder meer het volgende beoordeeld:

a) de doeltreffendheid van de financiële en organisatorische verantwoordelijkheid in het kader van de op grond van deze richtlijn ingestelde regelingen voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid voor textiel-, textiel-gerelateerde en schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater om de kosten van de toepassing van de in deze richtlijn vervatte vereisten te dekken, waarbij ook wordt beoordeeld of een financiële bijdrage kan worden vereist van commerciële exploitanten van een hergebruikfaciliteit, met name van grotere exploitanten;

b) de mogelijkheid om met betrekking tot afgedankt textiel doelstellingen voor afvalpreventie, inzameling, voorbereiding voor hergebruik, en recycling vast te stellen;

c) de mogelijkheid om voorafgaande sortering van gemengd stedelijk afval in te voeren, om te voorkomen dat afval dat kan worden voorbereid voor hergebruik of gerecycled, wordt verbrand of gestort.

De Commissie dient bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in over de bevindingen van die evaluatie. Indien nodig gaat het verslag vergezeld van een wetgevingsvoorstel.";

14) de tekst in de bijlage bij deze richtlijn wordt ingevoegd als bijlage IV quater.

Artikel 2

Omzetting

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 17 juni 2027 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onmiddellijk in kennis.

Wanneer de lidstaten die bepalingen vaststellen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor de verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 4

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Straatsburg, 10 september 2025.

Voor het Europees Parlement	*Voor de Raad*
De voorzitter	*De voorzitter*
R. METSOLA	M. BJERRE

BIJLAGE

"BIJLAGE IV quater

PRODUCTEN DIE ONDER DE UITGEBREIDE PRODUCENTENVERANTWOORDELIJKHEID VOOR BEPAALDE TEXTIEL-, TEXTIELGERELATEERDE EN SCHOEISELPRODUCTEN VALLEN

Deel I

Textielproducten en kleding en kledingtoebehoren van textiel voor huishoudelijk of ander gebruik, indien die producten qua aard en samenstelling vergelijkbaar zijn met die voor huishoudelijk gebruik, die binnen het toepassingsgebied van artikel 22 bis vallen

GN-code	Beschrijving
61 — alle vermelde codes in het hoofdstuk	Kleding en kledingtoebehoren, van brei- of haakwerk
62 — alle vermelde codes in het hoofdstuk	Kleding en kledingtoebehoren, andere dan van brei- of haakwerk
6301	Dekens (excl. 6301 10 00)
6302	Tafel-, bedden- en huishoudlinnen
6303	Vitrages, gordijnen en rolgordijnen; bed- en gordijnvalletjes daaronder begrepen
6304	Andere artikelen voor stoffering, andere dan die bedoeld bij post 9404
6309	Oude kleren en dergelijke
6504	Hoeden en andere hoofddeksels, gevlochten uit één stuk of vervaardigd door het aaneenzetten van stroken, ongeacht de stof waarvan die stroken zijn vervaardigd, ook indien gegarneerd
6505	Hoeden en andere hoofddeksels, van brei- of haakwerk of vervaardigd van kant, van vilt of van andere textielproducten, aan het stuk (maar niet in stroken), ook indien gegarneerd; haarnetjes, ongeacht van welke stof, ook indien gegarneerd

Deel II

Schoeisel, kleding en kledingtoebehoren voor huishoudelijk of ander gebruik, indien die producten qua aard en samenstelling vergelijkbaar zijn met die voor huishoudelijk gebruik, waarvan het hoofdbestanddeel niet bestaat uit textiel, die onder artikel 22 bis vallen

GN-code	Beschrijving
4203	Kleding en kledingtoebehoren van leder of van kunstleder (m.u.v. schoeisel en hoofddeksels en delen daarvan, alsmede scheenbeschermers, schermmaskers e.d. sportuitrustingen als bedoeld in hoofdstuk 95)
6401	Waterdicht schoeisel met buitenzool en bovendeel van rubber of van kunststof, waarvan het bovendeel niet door stikken of klinken of door middel van nagels, schroeven, pluggen of dergelijke is samengevoegd, noch op dergelijke wijze aan de buitenzool is bevestigd

GN-code	Beschrijving
6402	Ander schoeisel met buitenzool en bovendeel van rubber of van kunststof
6403	Schoeisel met buitenzool van rubber, van kunststof, van leder of van kunstleder en met bovendeel van leder
6404	Schoeisel met buitenzool van rubber, van kunststof, van leder of van kunstleder en met bovendeel van textiel
6405	Ander schoeisel”